

Komandos susitikimas

TURINYS

Įvadas	3
Komandos susitikimo dvasia	5
Susirinkę Kristaus vardu	11
Valgome drauge	16
Bendrasis pasidalijimas	20
Meldžiamės drauge	25
Dalijamės savo dvasiniu gyvenimu	30
Drauge giliname savo tikėjimą	36
Komandos gyvenimas	40
Apžvalginis susitikimas	45
Priedas „Kasmėnesinio susitikimo planas“	52

IVADAS

„Komandos susitikimas – dalijimosi metas broliškos meilės atmosferoje. Dalijimuisi reikia tarpusavio pasitikėjimo ir kiekvieno komandos nario diskretiškumo.“

(DMK Gairės)

Ši studijų tema „Komandos susitikimas“ yra tikrai svarbi. Ji skirta tam, kad kiekvienas komandos narys geriau suvoktų ir intensyviau patirtų Komandos susitikimo giliają prasmę ir dvasią – kaip „bažnytinės bendruomenės“ ir „pašauktųjų susirinkimo“. Taip brėžiamas pamatinis skirtumas nuo visų kitų susitikimų. Dalyvavimas susitikime šia giliaja prasme tampa perkeitimo ir evangelizacijos faktoriumi jame dalyvaujančioms poroms.

Bet siūloma dar daugiau. Per susitikimus bus pamažu ir smulkiai aptariama kiekviena svarbi komandos susitikimo dalis. *Tikslas – atnaujinti ir sustiprinti komandos, studijuojančios šią temą, gyvenimą. Tema skirta atnaujinti mūsų pasiryžimą dalyvauti Dievo Motinos komandų judėjime.*

1. Metodologija

Gyvenimo pergalės nepasiekiamos be pastangų – tai galioja kalbat apie vaikų auklėjimą, darbą, santykį su Dievu ir t. t. Tokios pastangos – pagalba šeimos tobulėjimui. Tam Dievo Motinos komandos siūlo laikytis siekių – kad būtų einama šventumo link.

Ši studijų tema padės komandų nariams pažengti toliau. Siūlome į ją gilintis palaipsniui:

- **Studijuojant temą** poroje: praėjus kelioms dienoms po ankstesnio Komandos susitikimo.
- **Poros gyvenime**: duodama praktinė užduotis, kad šia tema būtų gyvenama.
- **Laikantis siekių**: visą mėnesį, remiantis nuorodomis (pagalba), pateiktomis skyriuose (Pareiga prisėsti, gyvenimo taisyklė, sutuoktinių malda...)
- **Komandos susitikime**: po mėnesį trukusios pastangos poroje gyventi pagal studijų temą ir laikantis siekių, komandos nariai pagilins savo apmąstymus per pasidalijimą.

Svarbu į komandos susitikimą eiti jau atlikus asmeninį ir poros tobulinimo darbą, skirtą tam mėnesiui (kalbame ir apie studijų temos pasiūlymus bei siekius). Taip komandų nariai į komandos susitikimą atvyks pilnomis rankomis, parengta dvasia ir širdimi dalintis sėkme ir sunkumais, trokštantys drauge tęsti kelią šventumo link.

Remiantis poros per mėnesį nudirbtu darbu, pasidalijimas komandoje bus tikras pasidalijimas gyvenimu, užuot likęs šaltas pasidalijimas faktais, kaip dažnai nutinka. Diskutuojant apie temą, bus išvengta ir to, kas matoma komandose, kurių susitikimams poros nesiruošia, neturi kuo prisidėti, o tikisi tik gauti, taip prarasdamos galimybę duoti.

2. Bendras darbo planas

Kiekvienam susitikimui siūloma studijų tema, pridedant praktinę užduotį. Tai skirta tam, kad komandų nariai šia temą taikytų kasdieniame gyvenime. Bet koku atveju, tai tik pasiūlymas, kuris niekaip neturėtų varžyti Atsakingosios poros kūrybiškumo. Ji turi jaustis laisva siūlyti praktinę užduotį, kokią tik nori, atsižvelgiant į šį mėnesį studijuojamą temą.

Be to, studijų tema, suskirstyta į aštuonis skyrius, siūlo laikytis siekių kiekvieną mėnesį, pasiūlant nuorodas ir būdus, kaip tai pritaikyti gyvenime.

Kiekviename skyriuje pateikiamas toks darbo planas:

A – Tikslas

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis.

Studijų tema ir pamatiniai tekstai.

Klausimai pasidalijimui poroje ir komandoje.

Nuorodos ir gairės:

Dievo žodžio klausymuisi, asmeninei maldai, sutuoktinių maldai.

Pareigai prisėsti.

Gyvenimo taisyklei.

C – Komandos susitikimui

Penkioms komandos susitikimo dalims siūlome maisto palaiminimo maldą ir meditacijos tekstą Dievo žodžiui, susijusį su tema. Komandos nariai ypatingą dėmesį skirs pasidalijimui, remiantis siūlomais klausimais ir praktine užduotimi. Susitikimas baigiamas komandų malda *Magnificat*.

3. Susitikimų temos

Kiekviename susitikime bus aptariama vis kita tema:

1. Komandos susitikimo dvasia
2. Susirinkę Kristaus vardu
3. Valgome drauge
4. Meldžiamės drauge
5. Dalijamės savo dvasiniu gyvenimu
6. Bendrasis pasidalijimas
7. Drauge giliname savo tikėjimą
8. Komandos gyvenimas
9. Apžvalginis susitikimas

Priede pateikiamas Kasmėnesinio susitikimo planas.

Šis kelias (tema) padės poroms gilinti savo kaip komandos narių gyvenimą ir įkvėps naujų jėgų. Jie bus drąsinami tapti „kasdienybės komandos nariais“, atvirais Dvasios veikimui. **Poroje bus raginama gyventi Tikėjimu, Viltimi ir Meile.**

4. Apžvalga

Pageidautina, atsižvelgiant į komandos pasirinkimą ir galimybes, parašyti kiekvieno susitikimo apžvalgą. Ją galima nusiųsti komandos nariams. Taip pat ją galima perduoti ryšio porai, kad ši vykdytų savo misiją ir būtų susivienijusi su komanda. Taip pat apžvalgą galima prisiminti maldoje.

KOMANDOS SUSITIKIMO DVASIA

„Priimkite vienas kitą, kaip ir Kristus jus priėmė, Dievo garbei.“

(Rom 15, 7)

A – Tikslas

Apmąstyti krikščioniškąją Komandos susitikimo reikšmę.
Atpažinti dvasinį Komandos susitikimo turinį ir stengtis susitikime dalyvauti pasinėrus į šią „dvasią“.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis: sutikti Jėzų Kristų

Dievo Motinos komanda – bažnytėlė, jei susitinkame Jėzaus Kristaus vardu. Būtent čia yra Prisikėlusysis, gyvas, visiems dėmesingas, kiekvieną mylintis tokį, kokie esame. Šio mėnesio praktinė užduotis – kuo konkrečiau gyventi Prisikėlusiojo buvimu mūsų šeimose ir komandose, atliekant konkretų dalyką: įsiklausyti į Tą, kuris, žinome, čia yra.

- Jis mums kalba per Šventąjį Raštą;
- Jis mums kalba mūsų brolių širdžių gelmėse;
- Jis mus ragina patarnauti kitiems.

Šį mėnesį ypatingą dėmesį skirsime Jėzaus Kristaus, esančio mūsų šeimose ir komandoje, klausymuisi.

Studijų ir apmąstymų tema

Kai kalbame apie Komandos susitikimo dvasią, pirmiausia derėtų išsiaiškinti, ką gi reiškia pats žodis **dvasia**. Dievo Motinos komandų Gairėse skaitome: „Prasmę konkretiems gyvenimo keliams suteikia Šventoji Dvasia, duodama nuojautą, kuri „atveria“ tai, kas buvo sunkiai suprantama žmogaus protui, ir parodydama kryptį, kuri perkeičia gyvenimą į nuolatinę bendrystės su Dievu paiešką.“

Gerai suprasti – ir paaiškinti, kas gi yra ta Komandų dvasia, sunku. Tai įkvepianti, išjudinanti ir kiekvieną narį sustiprinanti jėga.

Tai dvasia, suteikianti prasmę Dievo Motinos komandų judėjimui.

Tai kryptis, raginanti šeimas keistis ieškant bendrystės su Dievu. Jis grįsta šiais aspektais:

- **Susirinkę Kristaus vardu:** komanda gręžiasi į Tėvą, kad priimtų Jo meilę ir valią. „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.“ (Mt 18, 20)
- **Susivienijusi su Kristumi,** komanda dalijasi Dievo meile per **tarpusavio pagalbą:** „Nešiokite vieni kitų naštas.“ (Gal 6, 2)
- Įkvėpta Kristaus dvasios, komanda savo narius siunčia į pasaulį, kad jie būtų Dievo meilė **liudytojais:** „Visi įtikėjusieji buvo vienos širdies ir vienos sielos.“ (Apd 4, 32)

Vadinasi, Dievo Motinos komandų dvasia yra Kristaus buvimas ir veikianti galia bendruomenėje-komandoje, gyvenančioje tarpusavio pagalba ir liudijimu.

Tėvas Kafarelis, mūsų susitikimams pavadinti vartodamas žodį *ecclesia*, paaiškina, kaip pasiekti šį susitikimą su Dievu: pridera Komandos susitikimą patirti kaip krikščionių susibūrimą laikantis tam tikrų sąlygų, paverčiančių krikščionių susitikimą *ecclesia* – krikščionių susirinkimu, kur yra ir Kristus.

Mes susitinkame, nes mus pašaukė, sukviėtė Kristus. Tad Komandos susitikimas yra galutinis taškas. Bet taip pat jis yra ir pradžios taškas viskam, kas mus tolina nuo Dievo. Prie Sinajaus kalno susirinkusiai Dievo tautai Mozė pranešė, kad ji turi pamiršti Egiptą ir jo įpročius, kad pradėtų keliauti per dykumą.

Tad nėra krikščionių susitikimo be iškeliavimo, atsisveikinimo su dalykais, po truputį mus tolinančiais nuo Dievo. Einame Jo link, kad geriau Jį pažintume ir taptume vis skalesni.

Kiekvienas komandos narys turėtų į Komandos susitikimą atvykti su atvira ir priimančia siela, taip sudarydamas sąlygas skaistinimui.

Kasmėnesiniame susitikime visi turėtų jaustis priimti. Kristus, išpildantis visus pažadus, yra tarp jūsų. Jis ateina, kad perduotų jums savo meilę, ir per mus Jis nori išreikšti savo meilę žmonėms, kuriuos nori išgelbėti savo tarpininkavimu.

„Į šiuos namus šiandien atėjo išganymas...“ (*Lk 19, 9*)

Komandų chartijoje skaitome: „Dievo Motinos komandos mano, kas šiandien, kaip ir anuomet, netikinčiuosius galima laimėti Kristui, jeigu jie matys, kad krikščioniškos poros tikrai myli viena kitą ir padeda viena kitai ieškoti Dievo ir tarnauti savo broliams ir seserims. Taip broliška meilė pranoksta tarpusavio pagalbą ir tampa gyvu liudijimu.“

Dievo Motinos komandos yra pašauktos būti Jėzaus ženklų tiems, kurie gyvena tamsoje ir apimti nevilties. Jos padeda augti savo nariams, bet, žinoma, niekada netaps bendruomene, jei nesidomės Dievo tauta.

Pamatinis tekstas

Atgauti kvapą

Tėvas Kafarelis savo viziją, kokia turi būti Dievo Motinos komanda ir Komandos susitikimas, išdėsto priešpaskutiniame vedamajame straipsnyje; tai kone jo testamentas.

- *Ar sutiktumėte kalbėti visoms susirinkusioms komandoms?*
- *Kokia tema?*
Mano pašnekovas akimirka pamąsto, tada žvilgteli į mane kiek klastingai šypsodamasis ir atsako šitaip:
- *Tarkime, tėve, kad mirsite antrą atvykimo pas mus dieną, tad kokią temą norėtumėte būti aptaręs paskutinį kartą, prieš atsisveikindamas su savo komandomis?*
Esu dėkingas šiam komandų nariui už tokį atsakymą. Jis mane paragino ne tik prisiminti mirtį, bet taip pat permąstyti, kokios temos, mano manymu, yra svarbiausios aptarti su komandų nariais:
- Santuokinis dvasingumas: kelias pas Dievą, prideramas susituokusiems krikščionims.

- Chartija: tai dokumentas, jau 25 metų suteikiantis Judėjimui dvasinę kryptį, struktūrą ir metodus.
- Komanda, veikliosios meilės sėkmė – daugelio komandų tikslas.
- Nedidelių grupių psichologija: kokių sąlygų reikia, kad grupė tvirtėtų ir išlaikytų užsidedimą siekti tikslo.
- Tikėjimo gilinimas – šiais laikais, kai jis taip puolamas.
- Dievo Motinos komandų misija šiandienos Bažnyčioje.

Kiekviena iš šių temų viena po kitos man iškilo kaip esminės. Galiausiai pasirinkau visai kitą. Savo mirties išvakarėse, neturėdamas daug laiko, negalėdamas visko aptarti, turiu palikti dvasinį testamentą, priminti esminius dalykus. Ir pasirinkau kalbėti apie krikščioniškąją Komandos susitikimo prasmę. Paaiškinsiu, kodėl.

Kasmėnesinis komandos susitikimas negali būti apibrėžiamas tik remiantis jos struktūra, dvasia, narių draugyste, jų troškimu, kad tai būtų Dievo paieškų etapas. Pirmiausia dera pripažinti jo antgamtinę substanciją ir slėpinį. Tai turėtų būti visiškai kitokia realybė nei paprastas žmonių susitikimas. Šitai galima suprasti skaitant šv. Mato parašytas eilutes: „*Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.*“ (Mt 18, 20) „*Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks.*“ (Mt 18, 19)

„*Ten, tarp tų viename buto kambaryje susirinkusių porų, intensyviai yra ir Prisiėlusysis – gyvas, dėmesingas visiems, mylintis kiekvieną tokį, koks jis yra, su visu jame esančiu blogiu ir gėriu, ir troškiantis, kad kiekvienas taptų tokiu, kokiu Jis nori. Jis čia, kaip tą vakarą aukštutiniame kambaryje Jeruzalėje, kai staiga pasirodė kitos komandos nariams – apaštalams. Jis kvėpė į juos tardamas: „**Priimkite Šventąją Dvasią.**“ Ir jie tapo naujais žmonėmis. Jėzus Kristus, būdamas tarp komandos narių, taip pat dosniai kvepia savo Dvasią. Ir atsiveriantys šiam kvėpimui – jam atsiverti išmokstama po truputį – tampa to kvėpimo žmonėmis. Tada susitikimas yra vedamas Dvasios. Tiems vyrams ir moterims, kurie vakarą po sunkios dienos dažnai ateina pavargę, prislėgti rūpesčių, ta Dvasia perduoda dvigubą Kristaus troškimą: Jo nekantrumą, kad būtų pašlovintas Tėvas, bei Jo degantį ir švelnų gailestį minioms, „**kurios buvo tarsi avys be piemens**“.*“

Čia kalbu ne apie tai, kaip yra visada, bet kaip turėtų būti. Nes komandos susitikimas, kuris pirmiausia nėra bendra pastanga susitikti Jėzų, yra visai kas kita nei Dievo Motinos komandos susitikimas.

Susitikti Jėzų Kristų – visų pirma tai reiškia įsiklausyti į tą, kuris, kaip žinome, yra su mumis. Jis mums kalba per Šventąjį Raštą – dėl tos mes mylime Dievo žodį. Kalba per mokymus, kuriuos Bažnyčia žingsnis po žingsnio ruošė medituodama Bibliją. Jis kalba brolio ar sesers širdies gelmėse, tik dažnai reikia skaityti tarp eilučių. Jis per susitikimą kalba įvairiausiais būdais, tad reikia turėti **besiklausančią širdį**, kaip sakoma Biblijoje. Jis kiekvienam kalba slapčiausius dalykus, kad atskleistų savo Tėvą ir didįjį Tėvo sumanymą, kad paragintų atsiverti (atsivertimas niekada nėra baigtinis), kalba, kad paragintų padėti kitiems... Jis kalba, ir mums atrodo, kad visa tai įgyvendinti tikrai sunku. Bet Jis vien kalbėjimu neapsiriboja, Jis perkeičia tuos, kurie pripažįsta savo nepajėgumą, suteikdamas jiems Jėgos Dvasią, iš menkų Galilėjos valstiečių padariusią nenuilstančius Išganytojo liudytojus.

Bet dabar svarbiausias klausimas – ar visa tai, ką pasakiau, jūs priimsite kaip maldos sujaudintos dvasios pamokymą, ar kaip Komandos susitikimo realybę? „Jums bus duota pagal jūsų tikėjimą“, - taip Jis kalbėjo Palestinos žmonėms, tą Kristus pakartoja ir kiekvieno susitikimo pradžioje.

Dievo Motinos komandose buvo metas, ir tai buvo didelio Judėjimo gyvybingumo metas, kai daug kalbėjome apie mažąją ecclesia. Šis žodis labai brangus, nes jis gerai pabrėžia prigimtinių krikščionių, susirinkusių Kristaus vardu, susitikimo bruožą. Juk ir šv. Paulius kalbėjo apie ecclesia, kuri rinkdavosi pas Akvilą ir Priscilę, tą porą, prie kurios jis buvo tikrai nuoširdžiai prisirišęs.

*Jeigu manęs paklaustumėte, ką nusako pats žodis **ecclesia** – ir didžioji Jėzaus Kristaus Bažnyčia, ir nedidelė grupelė susirinkusių tikinčiųjų – negalėdamas ilgiau dėstyti minties, pasakyčiau taip: maža krikščionių grupelė tikrai yra Bažnyčios ląstelė. Ir ląstelė gyvena kūno gyvenimu – kiekvienoje mano kūno ląstelėje mano siela yra visa ir gyva. Tai pat kiekvienoje Bažnyčios ląstelėje, kiekvienoje **ecclesia**, didžiosios Bažnyčios siela yra gyva, nekantraujanti dalinti ir skleisti visas šventėjimo galimybes.*

Kokį šuolį į priekį padarytų mūsų komandos, jei visos suvoktų tokią Kasmėnesinio susitikimo prasmę. Ir ja gyventų.

(Laiškas Dievo Motinos komandoms, 1973 m. kovas–balandis)

Klausimai pasidalijimui poroje ir grupėje

- Kuo skiriasi Komandos susitikimas nuo draugų susitikimo? Kokios yra atitikimo „dvasiai“ sąlygos?
- Kaip komandoje mes gyvename tarpusavio pagalba? Kokios yra tarpusavio pagalbos formos?
- Skirkime laiko panagrinti šiuos tėvo Kafarelį žodžius: *Ar visa tai, ką pasakiau, jūs priimsite kaip maldos sujaudintos dvasios pamokymą, ar kaip Komandos susitikimo realybę?*
- Koku būdu mūsų komandoje jaučiamės gyvenant kaip *ecclesia*, Bažnyčios ląstelė? Kokie yra mūsų komandos narių ryšiai su „didžiąja“ Bažnyčia?

Nuorodos:

- Dievo žodžio klausymasis, asmeninė malda, sutuoktinių malda
„Kristuje ir jūs, išgirdę tiesos žodį – išgelbėjimo Evangeliją – ir įtikėję juo, esate paženklinę pažadėtąją Šventąją Dvasią.“ (Ef 1, 13)
- Pareiga prisėsti

Šį mėnesį stengtis susitikti Jėzų įsiklausant į Tą, kuris, kaip žinome, yra šalia mūsų, taip pat širdyje dar vienos Bažnyčios ląstelės – mūsų šeimoje.

Šis pokalbis gali būti sutelktas į tai, kaip mes patiriame Prisikėlusiojo buvimą su savo sutuoktiniu, savo vaikais:

- Šventajame Rašte,
- patarnaudami kitiems.

- Gyvenimo taisyklė

Padedami Jėzaus Kristaus stenkimės pagerinti savo klausymosi kokybę, ten, kur jaučiamės esą silpniausi.

C – Komandos susitikimui

Susitikimą drauge ruošia vedanti pora ir atsakingoji pora. Jos prižiūri, kad visi aiškiau suvoktų prisikėlusio Kristaus buvimą. Jie stengiasi, kad komanda gyventų studijų temos pabrėžtais dalykais.

Kiekvienas per susitikimą klausosi Jėzaus, kad suvoktų Jo buvimą kartu.

Maisto palaiminimas

Jėzus kalbėjo jiems: „*Eikite sau vieni į negyvenamą vietą ir truputį pailsėkite*“. *Mat daugybė žmonių ateidavo ir išeidavo, ir jiems nebūdavo kada nė pavalgyti.*

(Mk 6, 31)

Dėkojame Tau, Viešpatie, nes Tu teiki mums būtino laiko dalytis duona ir gyvenimu per mūsų komandos susitikimą. Palaimink mūsų veiklas, tarnaujant dėl geresnio pasaulio, kuriame mes atrandame Tavo buvimą. Amen.

Dievo žodžio klausymasis

Malda per susitikimą

Iš apaštalų darbų

2, 1–4

Atėjus Sekminių dienai, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti.

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Pasidalinkime klausimais iš studijų temos, kuriuos paruošėme poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

SUSIRINKĘ KRISTAUS VARDU

„Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.“ (Mt 18, 20)

A – Tikslas

Priimti, atpažinti ir patirti Kristaus buvimą tarp mūsų ir kiekviename mūsų, kai pakviečiame Jį būti mūsų susitikime.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis

Esame taip užsiėmę savo šeima, darbu ir veiklomis, kad nerandame laiko bendrauti su kitais komandos nariais tarp kasmėnesinių susitikimų.

Pamėginkime šį mėnesį ypač pasistengti pasibūti su savo komandos nariais, bent jau su kai kuriais iš jų, ir su mūsų dvasios patarėju – surenkime susitikimą tarp draugų arba šeimoje.

Kad visiškai susivoktume, jog renkamės Kristaus vardu, galime arba surengti maldos vakarą kurioje nors šeimoje, arba dalyvauti visi kartu Mišiose, jei įmanoma, laikomose dvasios patarėjo. Per šias Mišias galime patikėti Viešpačiui mūsų komandą ir visų jos narių gyvenimą.

Studijų tema ir apmąstymas

Kas mus surenka?

Susitinkame vardan Jėzaus Kristaus. Esame tikra krikščionių bendruomenė, kai susivienijame, kad atrastume Jį, nes tikime Jo pažadu: „Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.“ (Mt 18, 19–20)

Leidžiame laisvai veikti Kristui, kai Jis mus surenka, kai Jis yra mūsų susitikimo centras. Būtina tai suvokti prieš susitinkant.

Tėvas Kafarelis aiškina šią esminę sąlygą: susirinkti **Kristaus vardu**: „Kristus nesako, 'kai su ar trys susirenka, esu tarp jų', bet patikslina: 'kai du ar trys susirinkę mano vardu'. Tai yra svarbu. Sušaukti Jo, atsiliepiame į Jo kvietimą ir susirenkame drauge **Jo vardu**.“

Dėl to, jei į komandos susitikimą einama tik ieškant draugysčių ar gerų jausmų, tai nereiškia ten eiti **Kristaus vardu**. Dėl šios priežasties komandos, sudarytos iš porų, nepažinojusių viena kitos iki pat pirmojo susitikimo, gali tapti puikia komanda, jei juos vienija valia susitikti Kristų.

Kodėl mes susirenkame?

Susirenkame, nes norime tapti, kaip pirmosios krikščionių bendruomenės, tikra tikėjimo bendruomenė, perkeista Šventosios Dvasios. Taip pat norime leisti Jai veikti mumyse, kad,

Jos įkvėpti, atsilieptume Jėzaus kvietimą: **Ateik ir sek paskui mane**. Šitaip mes galime patvirtinti, kad mūsų kasmėnesinio susitikimo tikslas yra susitikti ir sekti Jėzų Kristų.

Susirinkus Kristaus vardu, mažytė bendruomenė mus priima tokius, kokie esame, ir padeda mums augti kaip asmeniui ir kaip porai, ruošia mus ir siunčia į misiją. Todėl susitikimo komandoje faktas reikalauja iš kiekvieno mūsų ypatingos nuostatos: diena iš dienos gyventi pagal savo tikėjimą, atsižvelgiant į savo dabartinį gyvenimo būdą.

Jei Kristus mus surenka, vadinasi, nori mums perduoti kai ką svarbaus – Jam ir mums. Tam, kad atskleistų ir perduotų Meilę, kurią gauna iš Tėvo. Jis nori visus mus įtraukti į šią Meilę, kad galėtume ją liudyti ir perduoti mums supančiam pasauliui.

Komanda yra priemonė

Meilė yra bendruomenėje. Naujuoju įstatymu, kurį Jėzus mums duoda šiandien, negalima gyventi abstrakčiai. Iš tiesų tikras Kristaus buvimo įrodymas teikiamas per krikščionių bendruomenę, kuri, nepaisant sunkumų, stengiasi gyventi pagal Jėzaus mokymą. Bet kokiu atveju komanda yra tik priemonė, o ne tikslas.

Tėvas Kafarelis įspėja saugotis, pasak jo, **draugystės gundymo** komandose, kai po daugelio metų draugystės ryšiai tarp porų nutolina jas nuo tikslo, išsikelta komandos pradžioje.

Pamatinis tekstas. „Susirinkę mano vardu“

Tėvas Kafarelis pabrėžė, kaip būtina ir svarbu, kad poros rinktųsi Kristaus vardu. Tad jis mums pasakoja šį nutikimą iš susitikimo Lurde:

Šių metų birželio 6 dieną, per Sekmines, po tėvo Feret konferencijos kalbėjau su vienu iš jūsų, Lurdo gatvelėmis grįždamas į viešbutį. Mano pašnekovas – senas komandų narys – išreiškė savo susižavėjimą retai pasitaikančiu giliu santykiu, užsimezgsiu traukinyje, nuo pat pirmosios pokalbio valandos, tarp keliaujančių skirtingų komandų narių, kurie išvakarėse net vienas kito nepažinojo. Jis tuo žavėjosi, bet nežinojo, kaip tai suprasti. Perpasakosiu, kaip jam paaiškinau: galbūt tai padės jums geriau suprasti esminį jūsų komandos gyvenimo aspektą.

Žmonių santykių būna tikrai įvairių – tėvai-vaikai, bičiuliai, pasaulietiniai santykiai, draugystės ryšiai ir t. t. Visiems santykiams būdingas tam tikras išskirtinumas, ypatingas bruožas. Yra dar vienas žmonių santykių tipas, būtent – krikščioniški santykiai. Jie išsiskiria verte to, kuo dalijamasi – ne vien mintimis, skoniais, žmogiškais jausmais, bet dvasiniu gyvenimu. Krikščionys, mylintys Kristų, su didžiuliu pasitikėjimu perduoda vieni kitiems juose vykstantį meilės gyvenimą, iš jo kylančius džiaugsmus, vargus ir lūkesčius. Tai šitaip nuostabu – kitose būtybėse išvysti malonės virpėjimą, su malone besigalynėjančios sielos klausimus ir galiausiai pasidavimą jai.

Dar daugiau. Išsipildo Kristaus pažadas: „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.“ Ir kartais to slėpiningo buvimo neįmanoma nepastebėti: niekaip kitaip nepaaiškinsi per pasidalijimus aplankančios ramybės, džiaugsmo, šviesos.

Argi ne dėl tokios meilės pirmosios krikščionių bendruomenės atrodė tokios patrauklios?

„**Pasižiūrėkite, kaip jie vienas kitą myli!**“ – stebėdavosi su jais susipažinę žmonės. Šis švytėjimas atsklinda iki mūsų per dvidešimtį amžių.

Mūsų judėjimo siekis – tokius santykius tarp žmonių įdiegti kiekvienoje komandoje ir poroje.

Bendra malda, pasidalijimas, bendrasis pasidalijimas, pasikeitimas išvalgomis: jums duota šitiek priemonių, kad susivienytumėte sielų lygmenyje, Kristaus vardu, Kristuje. Dažnai kyla didelė pagunda pasilikti žmogiškos draugystės lygmenyje, tad reikia be paliovos budėti: krikščioniška draugystė yra kova.

Pareiga prisėsti, studijų temos nagrinėjimas – tai dar kelios priemonės sutuoktiniams, padedančios jiems susitikti Kristuje. Tai naudinga pagalba. Žmogiška puikybė, drovumas, širdies godumas, kasdienybė, kūno poreikiai – štai kiek kliūčių dvasinei sutuoktinių vienybei. Kiek net iš pačių geriausių nugyvena visą gyvenimą nepatyrę šio intymumo Kristuje: jie viskuo dalijasi, viskuo, išskyrus pačiu brangiausiu dalyku – savo gyvenimu su Kristumi.

(Kasmėnesinis laiškas prancūzakalbėms komandoms, 1954 m. gruodis)

Savo knygoje „Šventoji Dvasia: mūsų viltis“ (*Esprit Saint: notre Espérance*) kardinolas Suenens patvirtina mažų bendruomenių, vedamų Dievo Dvasios, svarbą.

Žvelgiant žmogiškai, rodosi paradoksalu, kad Bažnyčios ateities viltį dedame į mažas krikščionių bendruomenes, kurios, kad ir kokie užsidegę būtų jų nariai, tėra lašelis vandenyne.

Tikra tiesa. Bet jei įvertintume dvasinę energiją, kylančią iš grupės, leidžiančios ją vesti Kristaus Dvasiai, imame vertinti kitaip, nes čia įžengiame į paties Dievo sritį ir galią. Juk pasaulį keičia mažumos.

Klausimai pasidalijimui poroje ir komandoje

- Jei tikrai suvokiame Dievo buvimą tarp mūsų, kokias priemones, kokius ženklus pasitelkiame tam pamatyti?
- Į kokį Kristaus kvietimą atsiliepiame susirinkdami? Kodėl esame komandoje, Judėjime?
- Kokią asmeninę ar bendrą pastangą dedame, kad susitiktume Jėzų Kristų ir Jis būtų komandos susitikimo centre?
- Kaip Dievo buvimas tarp mūsų pasirodo mūsų santykiuose už komandos ribų?

Nuorodos:

- **Dievo žodžio skaitymas, asmeninė ir poros malda**

Evangelija pagal Joną 15, 1–8

„*Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas – vynininkas. Kiekvieną mano šakelę, neduodančią vaisiaus, jis išpjauna, o kiekvieną vaisingą šakelę apvalo, kad ji duotų dar daugiau vaisių. Jūs jau esate švarūs dėl žodžio, kurį jums kalbėjau. Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami manyje. Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyrę, jūs negalite nieko nuveikti. Kas*

nepasiliks manyje, bus išmestas laukan ir sudžius kaip šakelė. Paskui surinks šakeles, įmes į ugnį, ir jos sudegs. Jei pasiliksime manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, – jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta. Tuo bus pašlovintas mano Tėvas, kad jūs duosite gausių vaisių ir būsite mano mokiniai.“

- Pareiga prisėsti

„Pasilik su mumis, Viešpatie, mes pašvenčiame šį laiką Tau, kad pasimelstume už savo santuokinį gyvenimą.“

Kartu pasvarstykime vieną ar kelis šiuos klausimus:

- Kaip savo sutuoktiniyje atrandame Viešpaties buvimą?
- Kaip tai mus padrąsina, kai viskas einasi gerai, ir kaip palaiko sunkumuose?
- Kaip mes Kristaus buvimą, kurį patiriame komandos susitikime, perkeliame į savo poros kasdienybę? Į šeimą? Su kitais žmonėmis?
- Apibūdinkime savo sutuoktinių maldą: jos rimtą, laiką, vietą, turinį.

- Gyvenimo taisyklė

Ugdyti aiškesnį Dievo buvimo mūsų poros kasdienybėje suvokimą, kad išvengtume rutinos.

C – Komandos susitikimui

Šį mėnesį stenkimės susitikti dažniau kaip krikščionių bendruomenė, kad švęstume mus vienijančią Kristų. Ir sustiprėję gyvenkime šiuo buvimu tarp mūsų.

Maisto palaiminimas

„Argi laiminimo taurė, kurią laiminame, nėra bendravimas Kristaus kraujyje? Argi duona, kurią laužome, nėra bendravimas Kristaus kūne? Jei viena duona, tai ir mes daugelis esame vienas kūnas: mes juk visi dalijamės viena duona.“ (1 Kor 10, 16–17)

Palaimink mus, Viešpatie, per šias dovanas, kurias gauname iš Tavo dosnumo, per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Dievo žodžio klausymasis

Malda susitikimui

Evangelija pagal Joną 6, 35–40

Jėzus atsakė: „Aš esu gyvybės duona! Kas ateina pas mane, niekuomet nebealks, ir kas tiki mane, niekuomet nebetros. Bet aš jums jau sakiau: jūs mane regėjote, ir netikite. Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane aš neatstumsiu, nes aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė. O mano Siuntėjo valia reikalauja, kad nepražudyčiau nė vieno, kuriuos jis man pavedė, bet kad prikelčiau juos paskutiniąją dieną. Tokia mano Tėvo valia, kad kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; todėl aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną.“

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

VALGOME DRAUGE

„Jie (...) su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi.“ (Apd 2, 46)

A – Tikslas

Suvokti, kad komandoje, susirinkusioje Kristaus vardu, valgymas nėra vien tik dalijimasis valgiu. Tai taip pat laikas, kai komandos poros dalijasi savo gyvenimo įvykiais ir poreikiais. Pasistengti, kad valgant šeimoje būtų bendraujama.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis:

Dėl gyvenimo ritmo šeimos nariai dažnai valgo atskirai ir dažnai paskubomis, taip pora netenka galimybės susėsti prie stalo ar pavalgyti kartu su vaikais.

Siūlome jums per šį mėnesį valgymui šeimoje skirti ypatingą dėmesį, susitelkti į bendravimą. Todėl valgymas gali prasidėti padėkos malda. Tai turėtų tapti šeimos draugystės metu, kai dalijamasi dienos pasiekimais ir sunkumais.

Studijų tema ir apmąstymas

- Priėmimas

Susitikimas prasideda iškart poroms atvykus pas priimančią porą į namus. Kiekvienas turi stengtis gražiai priimti kitą, parodyti susidomėjimą, taip nuo pat susitikimo pradžios kuriant atvirumo ir draugystės aplinką, kad visos poros gerai jaustųsi.

- Valgymas: žmogiškoji prasmė

Žmonės dar nesugalvojo geresnio būdo nei valgymas, norėdami būti drauge ir megzti glaudžius draugystės bei bendrystės ryšius. Argi ne aplink stalą susėda šeima? Argi valgymas nėra išskirtinis šeimos narių džiaugsmo ir bendravimo metas?

Valgymas yra ypač palankus draugystei parodyti. Vienas maloniausių dalykų gyvenime yra pakviesti draugus susėsti prie vieno stalo ir drauge valgyti.

Valgome ir švęsdami svarbiausius savo gyvenimo įvykius. Tai draugystės išraiška ir bendruomenės tvirtėjimo metas.

- Valgymas per Komandos susitikimą

Dvasia

Susirenkame Kristaus vardu. Jis yra tarp mūsų per susitikimą. Dėl to valgymas mažoje krikščioniškoje porų bendruomenėje turi turėti tokią pačią prasmę, kaip ir valgis, kuriuo Jėzus dalijosi su apaštalais, sukvietęs juos prie stalo.

Valgydamas, sėdėdamas prie vieno stalo su savo draugais apaštalais, Jėzus Kristus įsteigė

Eucharistiją. Jis įsteigė eucharistinį valgymą, kad suvienytų savo vaikus, prisimenant Paskutinę vakarienę.

Paprastumas

Dvasinis valgymo komandoje lygmuo turi būti išgyvenamas paprastai ir bendrystėje.

Kiekviena komanda pasirenka geriausią laiką valgymui. Komandos susitikimą nuolat reikia pertvarkyti. Visada sveikintinas kūrybiškumas. Kad ir kokia forma būtų pasirinkta, svarbu, kad viskas paprasta ir pasitarnautų draugystei puoselėti.

Kai draugai susėda aplink stalą, svarbiausia yra ne patiekalai, bet tikrumas Kristaus buvimu bendruomenėje. Pirmosios krikščionių bendruomenės viską sudėdavo kartu ir drauge valgydavo. Tas valgymas buvo kiekvieno, pagal galimybes, indėlio ir dosnumo vaisius.

Valgant nesidalijame vien maistu, dalijamės ir komandos porų gyvenimu. Keičiantis naujienomis palaikoma draugystė. Valgymas turi būti metas, kai kiekvienas komandos narys pasisako apie mėnesio geriausias ir sunkiausias akimirkas. Turi būti laikomasi disciplinos, kad kiekvienas jaustųsi išklaustas nepertraukiant ir nesikalbant kitiems.

Pokalbio temos valgant turėtų būti paprastos. Susijusios su kasdieniu gyvenimu (pvz., vaikai, šeima, draugai, darbas, atostogos). Atsižvelgiant į dienotvarkę, dažnai valgant vyksta bendrasis pasidalijimas, kur galima aptarti ir gilesnes temas. Tokiu atveju derėtų stebėti, kad kasdienio gyvenimo pasidalijimai neužgožtų svarbiausių dalykų.

Pamatinis tekstas. Krikščioniškas valgymas

Krikščioniškas valgymas, greta visai šeimai atnešamo džiaugsmo ir draugiškų susitikimų, pirmiausia turėtų būti religinis Dievo pašlovinimo aktas. Pirmosios kartos švėsdavo agapę. Bet krikščionims nepavyko išsaugoti mistinės šio žodžio prasmės (agapė reiškia meilė). Būtų labai sveikintina peržvelgti religinę vertę visų Evangelijos valgymų, kuriuose dalyvavo Kristus: pradedant Kanos vestuvėmis, baigiant valgymu pas Simoną.

Jei norime pašventinti valgymą, reikia suprasti, kad turime žengti į priekį, neapsiribodami vien maldų kalbėjimu. Kad ir kokios gražios bei ilgos jos būtų, jų niekada neužteks suteikti valgiui, su visa jo materialia realybe, tokio religinio turinio, kaip suvokiama Biblijoje. Tai reiškia valgyti kartu, Dievo žvilgsnyje, su dideliu džiaugsmu dėl viso Jo dovanų gėrio.

(Tėvas Doncoeur)

Klausimai pasidalijimui poroje ir komandoje

- Kokias „praktines užduotis“ atlikome šeimoje šį mėnesį, per valgi? Kokių pokyčių reikia kiekvienoje mūsų šeimoje, kad dalintumės valgiu taip, kaip siūloma studijų temoje?
- Kokių sąlygų reikia, kad komandos valgymas būtų paprastas, broliškas, auginantis draugystę? Kodėl?
- Materialinių gėrybių dalinimasis su savo broliais mus skatina lygiai taip dalintis dvasinėmis gėrybėmis. Kokių patirčių šiuo klausimu turime?
- Priėmimas turėtų būti pamatinis mažos mūsų bendruomenės bruožas. Kaip priimti jaučiamės kitų komandos porų? Kokia yra mūsų pastanga atsiverti ir įsipareigoti

pasauliui ir kitiems?

Nuorodos:

- **Dievo žodžio klausymasis, asmeninė ir poros malda**

Evangelija pagal Joną

6, 28–29

O Jėzus prabilo į juos: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs ieškote manęs ne todėl, kad esate matę ženklų, bet kad prisivalgėte duonos lig soties. Plušėkite ne dėl žūvančio maisto, bet dėl išliekančio amžinajam gyvenimui! Jo duos jums Žmogaus Sūnus, kurį Tėvas – Dievas savo antspaudu yra pažymėjęs“. Jie paklausė: „Ką mums veikti, kad darytume Dievo darbus?“ Jėzus atsakė: „Tai ir bus Dievo darbas: tikėkite tą, kurį jis siuntė.“

- **Pareiga prisėsti**

Valgydamas, sėdėdamas prie stalo tarp savo draugų apaštalų, Jėzus Kristus įsteigė Eucharistiją. Jis įsteigė eucharistinį valgymą, kad surinktų savo vaikus prisiminti Paskutinės vakarienės.

Pirmosios krikščionių bendruomenės Eucharistijoje išvelgė daugiau nei paprastą valgymą. Tai buvo „Viešpaties paskutinė vakarienė“, per kurią jie vienydavosi su Kristaus Kūnu ir Krauju bei atnaujindavo viltį dėl Viešpaties sugrįžimo.

Per Eucharistiją Kristus atsiduoda kaip „gyvoji duona, nužengusi iš dangaus“.

Šio mėnesio pareigai prisėsti siūlome:

- Porai dalyvauti Eucharistiniame valgyme, ir, priėmus Viešpatį, atlikti Pareigą prisėsti.
- Pasidalinti poroje, ką reiškia mūsų asmeniniam gyvenimui ir mūsų porai galimybė gauti šį maistą, „nužengsį iš dangaus“.
- Apmąstyti: kaip **Viešpaties Paskutinė vakarienė** praturtina mūsų santuokinį gyvenimą ir kaip atsiliepia mūsų vaikų gyvenime?

- **Gyvenimo taisyklė**

Šį mėnesį siūlome maistą laiminti giliau ir sąmoningiau nei įprastai. Prisiminkime, kad esame kviečiami prie stalo elgtis kaip Jėzus su mokiniais: kalbėtis, klausytis, būti draugiškiems, duoti patarimą...

C – Komandos susitikimui

Vedanti pora ir atsakingoji pora taip paruošia susitikimą, kad valgymas turėtų ypatingą reikšmę komandai. Jie pasirūpina, kad valgymas vyktų pagal studijų temoje aptartus dalykus.

Bus ypač stengiamasi, kad per šį susitikimo laiką būtų patiriama dvasia, paprastumas ir draugystė.

Maisto palaiminimas

Viešpatie, mūsų Dieve,

šiandien, kaip kiekvieną dieną,
daliji mums savo stebuklus.
Laiminame Tave,
kuris duodi mums maisto, kai mums jo reikia.
Įdėk į mūsų širdį rūpestį
tais, kurie badauja
ir miršta Tavo nepažinę.
Viešpatie, dėkojame Tau
už šį maistą,
kurį duodi mums iš meilės.
Padėk mums išgirsti tavo žinią
ir perduoti ją savo broliams ir seserims.
Nes žmogus gyvas ne vien duona,
bet ir kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Tavo lūpų.

A. Haquin ir L. Lejeune

Viešpatie Jėzau,
šiandien,
susėdę apie šį brolišką stalą,
norime valgyti
naujojo gyvenimo maistą.
Amen.

Dievo žodžio klausymasis

Malda susitikimui

Evangelija pagal Luką

24, 29–31

Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau besibaigianti...“ Tuomet jis užsuko pas juos. Vakarieniaudamas su jais prie stalo, paėmė duoną, sukalbėjo palaiminimą, laužė ir davė jiems. Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių.

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

BENDRAS PASIDALIJIMAS

„Džiaukitės su besidžiaugiančiais, verkite su verkiančiais.“ (Rom 12, 15)

A – Tikslas

Stengtis geriau pažinti save ir kitus.

Gyventi krikščioniška veikliąja meile: *nešioti vieni kitų naštas*.

Suvokti, ką reikia ištaisyti, pakeisti, pataisyti ar įsisavinti.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis

Komandos gyvenime svarbu pažinti vieniems kitus. Be to neįmanoma mylėti tikra meile ir veiksmingai padėti.

Šį mėnesį siūlome jums patirti tikrą broliškos meilės ženklą: pasišvęsti kitiems. Kiekviena pora aplanko kitą savo komandos porą, ištrauktą burtų keliu per ankstesnį susitikimą, ir stengiasi per bendrąjį pasidalijimą geriau pažinti tos poros sunkumus, sėkmes, pasirinkimus, kad paragintų ir padėtų jos kelyje.

Studijų tema ir apmąstymas

- Bendrasis pasidalijimas

Tam tikra prasme visas susitikimas yra bendrasis pasidalijimas. Nuo pat pasitikimo akimirkos, kai imame klausytis naujienų apie vaikus, darbą, sveikatą ir t. t., pradedame bendrąjį pasidalijimą.

Tai tęsiasi valgant, kai spontaniškai pasipasakojame patirtus įvykius, atradimus, rūpesčius.

„Kasmėnesinių susitikimų metu derėtų skirti laiko (galima ir valgant) bendrajam pasidalijimui apie visiems svarbius ir rūpimus dalykus, turinčius įtaką šeimai, darbui, pilietinei ar bažnytinei veiklai; apie sėkmes ir nesėkmes, atradimus, džiaugsmus ir liūdesius.“
(Dievo Motinos komandų chartija)

- Bendrojo pasidalijimo dvasia

Malda veda į susitikimą su Dievu, o bendrasis pasidalijimas turi vesti į bendrystę su bendruomenės nariais – komanda, susirinkusią Kristaus vardu. Tai laikas, skirtas tarpusavio pagalbai, ir esminis įrankis žmogiškam komandos statymui. Šios akimirkos skirtos dalintis ne tik idėjomis ir mintimis, bet taip pat – ir labiausiai – jausmais, asmeniniu, poros ir šeimos gyvenimu.

Tai pasidalijimas komandoje. Valia atsiverti kitiems, duoti ir priimti, kalbėtis ir klausytis, siūlyti ir prašyti. Komandai patikime savo džiaugsmus, skausmus, sunkumus, abejones. Dalijamės tuo, kas mums buvo reikšmingiausia, svarbiausia arba kėlė rūpesčių. Prašome patarimo ir kartais pagalbos tam tikrose gyvenimo srityse. Vienas kito pažinimas gilina ir stiprina draugystę. Sustipriname susidomėjimą vieni kitais, savo pasiryžimą *nešioti vieni kitų*

naštas. Priimame džiaugsmus, liūdesius, sunkumus ir krikščioniškame, ir žmogiškame lygmenyse.

Bendrajam pasidalijimui reikia didelio abipusio pasitikėjimo, tikrumo dėl diskretiškumo ir visiško paslapties išlaikymo. Žinome, kad tai, kas atskleidžiama komandoje, joje ir lieka. Labai intymiais rūpesčiais – kaip antai, sutuoktinio kaltinimas, vaiko patikėti dalykai – neturėtų būti dalijamasi.

Taip esami sunkumai po truputį įveikiami. Tampame mažiau drovūs, atsiveriame paprastai, priimame tai, kas kitoniška, tampame mažiau pasipūtę ir savipakankami, liaujamės bijoję. Per bendrąjį pasidalijimą komanda turi įdėmiai klausytis maldos, veikliosios meilės ir solidarumo dvasioje, ir pasiūlymus ar pagalbą teikti tik tada, jei to prašoma.

Bendrasis pasidalijimas vyksta natūraliai per komandos susitikimus, ypač tam tinkamas valgymo laikas. Nes dauguma žmonių jaučiasi daug labiau atsipalaidavę išsakydami savo sunkumus spontaniškai, kai nėra tam skirto konkretaus laiko. Todėl poros pastanga pasidalijimui pasiruošti prieš susitikimą užkerta kelią išsiblaškymui ir sustiprina patį pasidalijimą.

Reikia pridurti, kad yra du bendrojo pasidalijimo būdai, kurių nederėtų apleisti. Dažniausiai tai būna stiprios komandos susitikimo akimirkos.

- Struktūruotas bendrasis pasidalijimas

Terminas *bendrasis pasidalijimas* vartojamas ypač norint pabrėžti susitikimo dalį, kai mes struktūruotu būdu dalijamės su kitomis poromis savo asmeniniu, poros, šeimos, darbo gyvenimu, savo įsipareigojimais, širdyje stengdamiesi visus šiuos lygmenis apžvelgti Evangelijos šviesoje.

Vienas iš svarbių bendrojo pasidalijimo aspektų susijęs su mūsų įsipareigojimais. Judėjimas reikalauja iš mūsų padėti vieni kitiems ištirti apaštalinius įsipareigojimus, kuriems mus kviečia Viešpats, apmąstyti, kaip juos įgyvendinti ir kaip atsiremti į komandą, kad tuos įsipareigojimus įvykdytume.

Bendrasis pasidalijimas yra ypatingas metas, kai komanda padeda mums iškelti klausimus apie įvairius mūsų kaip krikščionių, gyvenančių pasaulyje, įsipareigojimus, geriau juos suvokti ir geriau jais gyventi pagal krikščionišką poros ir šeimos gyvenimo sampratą, tikroje misijos dvasioje.

- Broliškas pataisymas

Komandos, įsitraukusios į judėjimą jau ilgesnį laiką, eina dar toliau ir praktikuoja brolišką pataisymą. Poros taktiškai pasako vienos kitoms, kaip jos viena kitas mato ir supranta, ir kas joms mažiau patinka remiantis Evangelija. Tam reikia labai didelio nuoširdumo, bet taip pat dar didesnės draugystės, lydimos didžiulės veikliosios meilės, be jokio asmeninio vertinimo.

Pažvelkime, ką Dievas dėl broliško pataisymo pasakė Ezekieliumi, taip pat ir mums: „*Duosiu jums naują širdį ir atnaujinsiu jus nauja dvasia. Išimsiu iš jūsų akmeninę širdį ir duosiu jums jautrią širdį.*“ (Ez 36, 26–27). Jei neturime gilaus naujos širdies troškimo, nėra vietos **broliškam pataisymui**. Tam reikia visos susirinkusių komandos narių valios. Dvasios patarėjas atlieka esminį vaidmenį užtikrinant, kad būtų išlaikomos ribos.

Taip pat reikia pastebėti, kad broliškas reiklumas turėtų kilti iš meilės ir būti panardintas meilėje. Reiklūs galime būti tik su tais, kuriuos norime matyti darančius pažangą.

Kaip suderinti pagarbą kitam žmogui ir norimą jam suteikti pagalbą? Tik meilė gali nurodyti, kaip veikti. Ne nurodyti, ne primesti, bet greičiau pamėginti atsidurti to žmogaus vietoje, veikti išmintingai, su nuolankumu, meile ir tiesa visuose mūsų žodžiuose.

Įspėjimas: kai kuriuos žmones dažnai aplanko krizės. Komanda turėtų atkreipti dėmesį į narius, kurie be paliovos susiduria su tomis pačiomis problemomis ir tarsi jų nesuvokia ar nenori spręsti. Jei porai dažnai reikia bendrojo pasidalijimo, komanda, tarpininkaujant kitai porai, labiau pažengusiai ar geriau pasirengusiai, turėtų pasiūlyti susitikti keturiese, jei įmanoma, dalyvaujant ir dvasios patarėjui. Jei, nepaisant visko, sunkumai tęsiasi, komanda turėtų pasiūlyti profesionalią pagalbą.

Pora, turinti ypatingų poreikių, gali trikdyti komandos gyvenimą, paveikti jos gyvybingumą. Komandos pašaukimas nėra atlikti porų terapiją.

- Bendrasis pasidalijimas: krikščioniškos bendruomenės termometras

Komanda tampa tikra krikščionių bendruomene tik atskleisdama meilę, tvyrančią tarp narių per bendrąjį pasidalijimą. Pažvelkime, kaip Jėzus nurodo mums gyventi šią susitikimo dalį: „*Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau. Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti.*” (Jn 15, 12–13)

Pamatinis tekstas

Iškelti taurę yra kvietimas drauge patvirtinti ir švęsti gyvenimą. Keldami gyvenimo taurę ir žvelgdami vieni kitiems į akis tariame: „Nesirūpinkime, nebijokime. Visi laikykime savo taures rankose ir sveikinkime vieni kitus. Nedvejokime pripažinti mūsų gyvenimo realybę ir drąsinkime vieni kitus dėkoti už gautus palaiminimus.“

(...) Bendruomenė yra vienovė asmenų, neslepiančių savo džiaugsmų ir liūdesio, bet su viltimi parodančių juos visiems. Bendruomenėje mes sakome: „Gyvenimas kupinas sėkmių ir nesėkmių, džiaugsmo ir liūdesio, pakilimų ir nuopolių – bet neturime viso to patirti vieni.“

(...) Kai išdrįstame pakelti taurę ir kai leidžiame savo draugams žinoti, kas joje, jie irgi jaučiasi padrąsinti iškelti savąsias ir dalintis su mumis savo paslaptimis.

(...) Svarbus klausimas: Ar turime ratą draugų, kuriems galime pasipasakoti, su kuriais jaučiamės saugūs dalintis giliausiais dalykais ir taip vis labiau bręsti?

(Ar gersite taurę? – Henri J. M. Nouwen)

„O moteris, palikusi qsočį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms: „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik jis nebus Mesijas?!“ Ir žmonės iš miesto ėjo pas jį.“ (Jn 4, 28–30)

„Samarietė skleidė gerąją naujieną: tą patį po Prisikėlimo darys Marija Magdaliėtė ir Emauso mokiniai. Jėzus Kristus tai darė visą savo gyvenimą. Kaip mes žinotume apie Atsimainymą ar Jo nerimą, jei Viešpats nebūtų pasikvietęs su savimi trijų mokinių? Kaip

žinotume apie gundymą dykumoje, jei Jis pats nebūtų apie tai papasakojęs? Bendrojo pasidalijimo komandose pagrindas yra būtent šis: tarp krikščionių, tarp brolių, dalijamasi ir turtais, ir poreikiais.

Turime dalytis savo rūpesčiais, gyvenimu, kad atrastume Dievo rūpestį mumis ir būdą Jam kalbėti, padėdami vieni kitiems. Žinoma, komandoje nuoširdus ir atviras bendrasis pasidalijimas įmanomas tik kiekvienam esant tikram absoliučiu visų diskretiškumu.“

(Kasmėnesinis Brazilijos leidinys, 1962 m. kovas)

Klausimai pasidalijimui poroje ir komandoje

- Remdamiesi bendrojo pasidalijimo dvasia nurodykime jo silpnesias ir stiprias vietas. Ką galėtume pagerinti, kad tai būtų laikas, kada poros viltingai atskleidžia savo džiaugsmus ir išmėginimus?
- Koks yra mūsų rūpestis dalintis savo įsipareigojimais, kad kartu juos iširtume? Kaip komandoje gyventi reiklumu meilės, į kurią mus kviečia Kristus?
- Ko trūksta mums patiems, mūsų komandai, kad intensyviai patirtume tai, kam apaštalas Paulius ragino Tesalonikų gyventojus?

„Raginame jus, broliai: išpėkite nedrausminguosius, padrąsinkite silpnuosius, būkite kantrūs visiems! Žiūrėkite, kad kas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visuomet skatinkite daryti gera vieni kitiems ir visiems.“ (1 Tes 5, 14–15)

Nuorodos:

- Dievo žodžio klausymasis, asmeninė ir sutuoktinių malda

Evangelija pagal Joną 13, 34–35

„Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą! Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“.

- Pareiga prisėsti

„Jei norime švęsti gyvenimą su kitais, turime būti pasirengę leisti jiems mus pažinti.“ (Henri J. M. Nouwen)

- Kokios nuorodos, patarimo, materialios pagalbos, kokio pasidalijimo ūkio darbai norėtume paprašyti savo sutuoktinio? Kaip tai priimtume ar kaip atsakytume į tokį prašymą?
- Ką mąstome apie aukščiau pateiktą Henrio Nouweno sakinį? Kaip turėtume praktikuoti tokį atsivėrimą savo šeimoje? Ką mums būtina pagerinti?
- Kiek esame pasirengę klausytis ir priimti kitus, pradėdant savo sutuoktiniu?

- Gyvenimo taisyklė

Pasitelkite konkrečias priemones, kad būtumėte dėmesingesni dvasiniams ir materialiniams mus supančių žmonių poreikiams – šeimoje ar bendruomenėje, kuriai priklausome.

C – Komandos susitikimui

Per šį susitikimą kalbėsime apie viską, ką patyrėme šį mėnesį. Apibūdinsime, kaip stengėmės geriau vieni kitus pažinti, padėti vieni kitiems esant poreikiui ar iškilus sunkumams, drauge džiaugtis sėkme.

Maisto laiminimas

„Viešpatie, tegu šis maistas, kurį valgysime, atėjęs iš tavo gerumo bei iš kiekvieno mūsų darbo ir pastangų, atgaivina mūsų jėgas ir padaro mus panašius į tą daugybę tikinčiųjų, kurie buvo vienos širdies ir vienos sielos (Apd 4, 32).“

Dievo žodžio klausymasis

Malda susitikimui

Laiškas Romiečiams

12, 10–15

„Nuoširdžiai mylėkite vieni kitus broliška meile; lenktyniaukite tarpusavio pagarba. Nebūkite apsilėidę, bet uolūs, karštos dvasios, tarnaukite Viešpačiui.

Džiaukitės viltyje, būkite kantrūs varge, išsvermingi maldoje. Rūpinkitės šventųjų reikalais, puoselėkite svetingumą. Laiminkite savo persekiotojus, laiminkite ir nekeikite. Džiaukitės su besidžiaugiančiais, verkite su verkiančiais.“

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

MELDŽIAMĖS DRAUGE

„Jie ištvėringai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų.“ (Apd 2, 42)

A – Tikslas

Suprasti, kad nuo maldos komandoje priklauso susitikimo gilumas. Malda kiekvienam nariui padeda asmeniškai atsiliiepti į Dievo žodį per šlovinimą, prašymą, padėką.

Gilinti broliškos maldos komandoje patirtį.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis

Kaip ir pirmoji Bažnyčia, mūsų komandos yra pašauktos „ištvėringai laikytis apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų“ (Apd 2, 42). Šį mėnesį pamėginkime drauge patirti užtarimo maldą ir ištikimybę maldai. Stenkimės kasdien atgaivinti savo maldą melddamiesi iš praėjusios komandos susitikimo parsineštomis intencijomis. Keli pasiūlymai: užsirašykite porų intencijas ir palikite matomoje vietoje, kad prisimintumėte per sutuoktinių maldą. Kalbėdami *Magnificat* kasdien melskimės vienos iš porų ar dvasios patarėjo intencija.

Studijų tema ir apmąstymas

- Malda komandoje

Malda per komandos susitikimą atveria mūsų širdį. Taip atsiveriame malonės veikimui ir jį priimame. Ji vyksta susitikimo pradžioje, kad nuo pat pradžių susikurtų *dvasinė bendrystė*.

Malda komandoje yra mažos porų bendruomenės malda. Taip suteikiama galimybė giliai pažinti vieniems kitus santykiyje su Dievu. Malda yra tikros ir gilios draugystės šaltinis. Ir ji nepasibaigia vien išsekus jos laikui. Ji tęsiasi nuo pat susitikimo pradžios iki pabaigos.

Malda komandoje vyksta tokiais žingsniais:

- Dievo žodžio skaitymas

Prieš Dievo žodžio skaitymą gali eiti malda. Galime prašyti Dievo atverti mūsų ausis, protą ir širdį. Taip pat galime pasirinkti liturginę maldą (psalmę ar himną).

Parinktas tekstas skaitomas lėtai ir garsiai. Paprastai jį skaito dvasios patarėjas arba vedančioji pora.

Biblijos tekstas gali būti imamas iš judėjimo siūlomos studijų temos. Komanda yra visiškai laisva pasirinkti kitą tekstą. Šiuo atveju visi komandos nariai apie tai įspėjami iš anksto, kad kiekviena pora turėtų laiko jį perskaityti ir apmąstyti prieš susitikimą.

- Dievo žodžio klausymasis

Perskaičius Dievo žodį, pridera skirti laiko pabūti tyloje, kad jį priimtume ir **medituotume**. Tyla irgi yra maldos forma.

Prieš kalbant Dievui, reikia Jo klausytis, kaip tai darė Marija. Kristus yra su mumis, ką Jis

nori mums pasakyti? Šis žodis mums teikia gyvenimą ir moko klausytis širdimi. Kaip Saliamonas, turime prašyti Dievo suteikti mums gebančią klausytis širdį.

- Asmeninės maldos

Dievas kalba, o mes Jam atsakome. Asmeninė malda ištrykšta iš apmąstymo ir vidinio darbo. Taip pamatome, kaip Dvasia skirtingai šnabžda kiekvienam iš mūsų, ir tuo pačiu metu regime širdžių vienybę, Jos kuriamą mažoje bendruomenėje.

Nekalbame apie teksto komentavimą, bet apie asmeninį atsakymą į tai, ką Viešpats mums kalba. Šis asmeninis atsakymas įpareigoja mus būti su Juo ir savo broliais bei seserimis. Kai asmeninę maldą išsakome garsiai, esame bendrystėje vieni su kitais. Norime padėti vieni kitiems giliai atsiverdami vienas kitam. Ši malda mus intymiai susieja. Kuo tokia malda intensyvesnė ir ja dalijamasi, tuo gilesnė broliška bendrystė.

Ši malda turi būti spontaniška: išsakyti Viešpačiui, kas kyla iš širdies, pateikti **klausymosi** ir **meditacijos** vaisių.

Dėl įvairių priežasčių kai kurie komandų nariai gali nesijausti laisvi melstis garsiai. Komanda juos turi gerbti. Nedvejodama padrašinti, primindama, kad Dievas mums kalba per brolius ir seseris, ir pabrėžti, kad ši akimirka yra labai sverbi dvasinei tarpusavio pagalbai.

Išklausius Dievo žodžio ir po bendros maldos gera vėl pabūti tyloje, kad kiekvienas tęstų savo pokalbį su Dievu.

- Intencijos

Po asmeninės maldos kiekvienas trumpai ir paprastai išsako savo ypatingas intencijas, paruoštas iš anksto. Šios intencijos apima ne tik mūsų pažįstamus bei mylimus asmenis, bet ir judėjimą, Bažnyčią ir visą žmoniją.

Kiekviena pora priima išsakytas intencijas ir įsipareigoja prisiminti jas savo maldoje ateinančią mėnesį, laikantis tarpusavio pagalbos dvasios. Melstis už kitus yra meilės reiklumas.

- Baigiamoji malda

Dvasios patarėjas, „skiriamas atstovauti žmonėms pas Dievą“ (Žyd 5, 1), dalyvauja su savo asmenine malda ir intencijomis. Jis sujungia ir apibendrina maldas bei intencijas ir įteikia jas Viešpačiui. Tas, kuris padaro Kristų esantį kaip mažos bendruomenės – komandos – galvą, suvienija komandos ir visos Bažnyčios maldą.

Malda gali baigtis liturgine malda, turint tikslą vienyti komandos maldą su malda visuotinės Bažnyčios, kuriai priklausome. Tad galima skaityti psalmę, giesmę, sukalbėti *Tėve mūsų* ar kokią nors kitą maldą, parinktą per parengiamąjį susitikimą.

- Magnificat

Viso pasaulio komandos baigia komandos susitikimą meldamos Mergelės Marijos giesme, *Magnificat*, vienydamosis su visais Dievo Motinos komandų nariais ir jų intencijomis.

- Dvasios patarėjo palaiminimas

Kunigo dvasios patarėjo palaiminimas susitikimo pabaigoje siunčia mus gyventi savo misija. Palaiminamos poros ir visa komanda jas išsiunčiant: „Eikite ir skelbkite Evangeliją.“

- Eucharistijos šventimas

Eucharistija yra didžiosios Bažnyčios bendruomenės šventimas. Nors Mišios neįeina į komandos susitikimo struktūrą, galime jas švęsti kurios nors komandos poros namuose svarbios Dievo Motinos komandoms datos proga, kaip antai, Marijos šventės, ar kitomis progomis, kaip antai, per apžvalginį susitikimą ar kai renkama nauja komandos atsakingoji pora. Mišios švenčiamos atsižvelgiant į vietos Bažnyčios tvarką.

Pamatinis tekstas. „Reaguoti į Dievą“

Ir psichologijos, ir biologijos moksluose didelė reikšmė teikiama reakcijos studijoms, kuri apibrėžiama taip: „gyvos būtybės atsakas į sujaudinimą“. Klausiu, kodėl dvasingumo srityje šiai sąvokai teikiama taip mažai reikšmės. Ir vis dėlto tam tikra prasme turime kalbėti apie dvasinį gyvenimą – ir ypač apie maldą – kaip apie žmogaus reakciją Dievo akivaizdoje.

„Adoracija, auka, šlovinimas, baimė, dėkojimas, konsekracija – visos pamatinės religinės besimeldžiančio žmogaus būsenos turi būti suprantamos tik tokiu požiūriu.

Kai jus staiga aplanko Dievo transcendencija, kaip Mozę dykumoje, ar paprasčiausiai po didelio susikaupimo ir pastangų reikalavusios meditacijos, negi nejaučiate neatremiamo raginimo pulti kniūbsčia ant žemės, kaip beduinas savo maldos valandą? Palenkti ne tik kūną, bet taip pat protą, širdį, visą gyvenimą.

Kai suprantate, kad viskas ateina iš Dievo, negi jums nekyla impulsas visiškai atsiduoti Dievui, paklusniai ir nuolankiai?

Kai kontempliuojate dieviškąją didybę ar paprasčiausiai Jo veikimą kūriniuose, argi jums iš širdies nepakyla susižavėjimas, judindamas lūpas šlovinimo giesme? Kiek psalmių gimė iš tokios kontempliacijos!

Jei Dievas leidžia jums išvysti savo šventumą, kaip Izaijui Šventykloje, argi nepatiriate jausmo, anglų kalba nusakomo žodžiu awe – tai pagarbi baimė, visos esybės virpėjimas, aštrus ne tik savo mažumo prie Didybės, bet taip pat ir savo nuodėmės suvokimas? „Vargas man, esu pražuvęs“, - šaukė Izaijas, staiga susidūręs su Viešpaties šventumu, - „nes esu žmogus netyromis lūpomis“.

Jei jums pavyktų prisiminti visas malones, kuriomis buvote apdovanoti per visą gyvenimą, negi visos jūsų esybės neapimtų dėkojimas – šis kūrinio, atpažinto savo Kūrėjo, impulsas, šis džiaugsmingas sūnaus šuolis pas Tėvą?

Ir jei vieną dieną suvoksitė tą begalinę meilę, kuria esate mylimi, argi iškart ir neginčijamai nepajusitė postūmio pasišvęsti Dievui, paaukojant visą savo esybę?

Dabar suprantate, ką sakiau, kad malda yra mūsų sielos reakcija į Dievo buvimą? Akivaizdu, kad kiekvienoje maldoje nebūtinai atsiskleidžia visos šios vidinės būsenos – aiškiau išsiskiria

viena ar kita; bet religinis pagrindas, iš kurio kyla mūsų malda, sudarytas iš šių didelių jausmų, kuriuos ištikima malda po truputį sukaupia.

Apsimesti, kad pasiekėme šias pamatines religines būsenas dar nepradėję medituoti dieviškųjų tobulumų, būtų lygiai taip absurdiška, kaip teigti, kad veidrodis iš savęs skleidžia šviesą.

Tad labai patariu jums pradėti savo maldas medituojant Dievo didybę. Ir vėliau galėsite asmeniškai dvasioje ir tiesoje reaguoti į tai, ką atradote. Ateis diena, be jokios abejonės ji ateis, kai meditacija ir malda atsiskirs: maldoje patirsite būtinybę būti ramiai nuvesti pas Dievą, ir nebeliks jokių minčių; bet neskubėkite tam užbėgti už akių.“

Henri Caffarel

Klausimai pasidalijimui poroje ir komandoje

Studijų tema padėjo geriau suprasti maldos per komandos sutikimą etapus. Apmąstykite, kaip mūsų komanda gyvena šia malda.

- „Bendra malda vysto mumyse bendruomeninę sielą. Ji padeda įsteigti tikrą dvasinę bendrystę.“ Kaip ši bendrystė atsiskleidžia mūsų komandoje? Kas jai padeda? Kas trukdo?
- Kokią vertę per mūsų komandos susitikimus suteikiame maldos laikui? Kodėl malda iš tiesų yra svarbus susitikimo laikas?
- Kokia yra mūsų asmeninė malda? Peržvelgus įvairius maldos etapus, kokie sunkumai mums iškyla? Kokios sąlygos ar priemonės padeda geriau melstis?

Nuorodos:

- Dievo žodžio klausymasis, asmeninė ir sutuoktinių malda

Iš pirmojo laiško Tesalonikiečiams 5. 16–21

„Visuomet džiaukitės, be paliovos melskitės! Už viską dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje. Negesinkite dvasios! Neniekindite pranašavimų! Visa ištikite ir, kas gera, palaikykite!“

- Pareiga prisėsti

Maldos komandoje kokybė glaudžiai susijusi su mūsų asmenine ir sutuoktinių malda. Per šią Pareigą prisėsti pasidalinkime apie mūsų kasdienės maldos būdą.

Apibūdinkime savo sutuoktinių maldą: jos ritmą, laiką, vieną, turinį.

Įsivaizduokime, kokia būtų mūsų sutuoktinių malda, jei įvykdytume visus maldos komandoje žingsnius: klausymasis, atsakas į Dievo žodį, intencijos, malda bendrystėje su Bažnyčia. Ar tokia yra mūsų sutuoktinių malda? Kiek ji atitinka? Ar norime ir galime truputį patobulėti? Su kokiomis kliūtimis, sunkumais susiduriame? Ką galime padaryti?

Peržvelkime savo pasirengimą maldai prieš komandos susitikimą. Ar iš anksto perskaitome ir apmąstome Dievo žodį, numatytą komandos susitikimui? Ar paruošiame intencijas?

- Gyvenimo taisyklė

Malda reikalauja nuolat mokytis, kasdien žengti po žingsnį. Tai mus veda į tikrą susitikimą su Dievu. Kiekvienas šį mėnesį kaip gyvenimo taisyklę pasižada žengti tą žingsnį į priekį maldoje. Tegu kiekvienas užsirašo, kas jam atrodo įmanoma padaryti šią akimirką, kad malda (asmeninė, sutuoktinių, šeimos ar bendruomenės) pagerėtų.

C – Komandos susitikimui

Šį mėnesį apmąstykime savo maldos komandoje būdą. Per susitikimą, susirinkę Kristaus vardu, patiriame bendrystę, leidžiančią mums priimti vieniems kitus ir drauge skelbti Dievo žodį, jo klausytis ir atsakyti mums kalbančiam Dievui.

Maisto laiminimas

Viešpatie, mūsų Dieve, mūsų Tėve, drauge norime Tave šlovinti ir dėkoti Tau už Tavąjį gerumą, dėl kurio galime susitikti ir dalintis šiuo maistu. Kad pasistiprinę prie šio stalo galėtume patarnauti tiems, kurie patiria kūno ir sielos alkį.

Dievo žodžio klausymasis

Malda susitikimui

Iš laiško Kolosiečiams

3, 16–17

„Kristaus žodis tegyvuoja jumyse vaisingai. Mokykite ir raginkite vieni kitus visokeriopa išmintimi; su dėkinga širdimi giedokite Dievui psalmes, himnus ir dvasines giesmes. Ir visa, ką tik darytumėte žodžiu ar darbu, visa darykite Viešpaties Jėzaus vardu, per jį dėkodami Dievui Tėvui.“

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

DALIJAMĖS SAVO DVASINIU GYVENIMU

„Sergėkime vieni kitus, skatindami mylėti ir daryti gerus darbus. Neapsileiskime lankyti savųjų susirinkimo, kaip kai kurie yra pratę, bet skatinkime vieni kitus juo labiau, juo aiškiau regite besiartinančią dieną.“ (Žyd 10, 24–25)

A – Tikslas

Į dalijimąsi apie siekius žvelgti kaip į galimybę pagerinti savo dvasinio gyvenimo kokybę, skatinti pokyčius asmeniniame elgesyje ir poroje.

Pagilinti dvasinės tarpusavio pagalbos patirtį tarp porų.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis

Komandos gyvenime tampame šventumo kelio bendrakeiviais. Kiekvienas savo keliu eina pats, bet drauge mes džiaugiamės sėkme ir padedame vieni kitiems sunkiomis akimirkomis.

Šį mėnesį siūlome skirti laiko užduočiai, kuri kai kuriose šalyse vadinama „angelas sargas“. Kiekviena pora skirs ypatingą dėmesį kitos poros, išsitrauktos burtų keliu, dvasiniam keliui, ir skirs jai papildomo laiko per asmeninę ir sutuoktinių malda, žinoma, nepamirštant ir kitų komandos narių.

Studijų tema ir apmąstymas

- Kas yra pasidalijimas?

Pasidalijimas apie siekius yra komandos susitikimo šerdis. Tai laikas, kai poros atveria širdis ir dalinasi savo dvasiniu keliu maldos, broliško klausymo aplinkoje ir laikantis veikliosios meilės nuostatos, apimančios ir abipusį reiklumą, padaršinimą ir tarpusavio pagalbą.

Pasidalijimas turėtų parodyti dėtą pastangą ir įvykdytą pažangą. Tai nereiškia pasisakyti, ką darėme ir ko nepadarėme. Tai reiškia pasidalyti savo dvasinio gyvenimo pažangą, kaip buvo įgyvendinti siekiai, taip pat apie iškilusius sunkumus.

Yra komandų, kuriose pasidalijimas vyksta sunkiai, nes jos nesuvokia giliosios to prasmės. Reikia žinoti, kad atsivertimo kelyje pažanga ne visada yra tęstinė ir dažnai reikia pradėti iš naujo, ir vėl iš naujo, neprarandant ryžto. Tikrai ne nuo pirmojo karto pavyksta kokybiškas pasidalijimas. Tai vyksta pamažu, per tikrą komandos gyvenimą.

Pasidalijimą veda Šventoji Dvasia. Pasidalijimas nėra ataskaita. Nederėtų jo daryti šaipantis, žvelgiant ironiškai ar atsiprašinėjant. Neieškokime priežasčių nuslėpti savo drąsos trūkumui gyvenime ar per menkam pasiryžimui „žengti žingsnį į priekį“.

Pasibaigus pasidalijimui turėtume jaustis atsinaujinę, sustiprėję, pasiryžę gyventi pagal naują dvasią. Turime suvokti savo pažeidžiamumą, bet tuo pačiu metu būti pilni pasitikėjimo, nes esame įsitraukę į Dievo Karalystės statybas.

Taip į pasidalijimas reikėtų žvelgti kaip į bendrą tarpusavio dvasinės pagalbos pastangą ir kaip į bendruomenės atsivertimo kelią. Tai vieta ir laikas, kai kiekvienas prisiima atsakomybę už kitą pačia pilniausia ir giliausia prasme. Prašome komandos narių palaikymo ir jiems suteikiame savąjį. Taip prisiimame vieni kitų naštas. Reikia pasistengti žengti toliau nei mūsų nuomonė ir siekti absoliutaus nuoširdumo. Porų buvimas ir įsipareigojęs dalyvavimas rodo, kad komanda nori būti gyva bendruomenė, kurioje kiekviena pora jaučiasi atsakinga už savo komandos draugų šventėjimą.

Pridera pabrėžti, kad komandoje kiekvienas yra skirtingoje dvasinio gyvenimo pakopoje ir kiekvienas vystosi savo tempu. Reikia priimti šitą skirtingumą, kad kiekvienas galėtų apie save kalbėti visiškai pasitikėdamas ir laisvai. Patirtys, pažanga ar sunkumai, kuriais visi dalijasi, gali padėti kitiems žengti savuoju tikėjimo keliu. Dar daugiau, turime pasistengti eiti toliau nei nuomonė ir siekti absoliutaus nuoširdumo.

- Kuo mes dalijamės?

Be įsipareigojimo ir be pastangos nebus pažangos dvasiniame kelyje. Tad Dievo Motinos komandos siūlo savo nariams šešis siekius: *Dievo žodžio klausymasis, asmeninė malda, sutuoktinių malda, pareiga prisėsti, gyvenimo taisyklė ir rekolekcijos*. Per kiekvieną kasmėnesinį susitikimą kiekvienas komandų narys yra raginamas pasidalinti, kaip jam sekėsi laikytis šių siekių.

Pasidalijimas telkiasi į būdą, kaip per mėnesį siekiai padėjo mums diegti naujus įpročius, kuriuos norime užtvirtinti ir kurie veda mus į labiau krikščionišką gyvenimą;

Tam reikia laikytis trijų nuostatų:

- ugdyti ištvėrimą atvirumą Dievo valiai,
- vystyti gebėjimą atrasti tiesą apie save ir jai atsiverti,
- auginti gebėjimą patirti susitikimą ir bendrystę.

Siekiai nėra šiaip sau sugalvoti ir primesti įpareigojimai. Jie skirti, kad patirtume tikrą susitikimą su Viešpačiu. Jie neturėtų virsti rutina ar pamaldumo rūšimi. Taip pat jų neturėtų būti laikomasi tik formaliai. Priešingai, jie turi pažadinti mumyse rūpestį įtraukti į savo gyvenimą evangelinį reiklumą. Turime suvokti, kad pastangas, kurias dedame laikydamiesi kiekvieno siekio, palaiko Dvasia, ir atpažinti vidinį veiksmą, kurį įvykdo Dvasia mumyse, kad formuotų mus pagal Jėzaus paveikslą.

- Kaip dalintis?

Šis susitikimo metas yra vedamas atsakingosios komandos poros. Tai viena pagrindinių jos misijų, išraiška pagrindinės atsakomybės: palydėti dvasiniame kelyje kiekvieną porą ir kiekvieną komandos narį.

Nėra idealaus pasidalijimo plano. Kiekviena komanda pasirenka jai tinkamiausią, jį susigalvoja ir keičia.

Bet šių dviejų principų nederėtų pamiršti:

- ¶- Pasidalijimas vyksta Viešpaties akivaizdoje, tikėjimo ir veikliosios meilės aplinkoje, kur kiekvienas kito žodžius priima labai nuolankiai.
- ¶- Pasidalijimas nėra metas diskusijai ar nuomonių pasikeitimui. Tai metas atidžiam kiekvienos poros išklausymui.

Vis dėlto yra keli klausimai ir apmąstymai, kurie gali mums padėti nukreipti pasidalijimo eigą, kaip antai:

- Kaip siekiai man padėjo mano atsivertimo kelyje?
- Kaip mano santykiai, ypač santykis su Viešpačiu, vystėsi šį mėnesį?
- Kokios buvo stiprios akimirkos? Kokius naujus turtus atradau? Su kokiais sunkumais susidūriau?
- Kaip man sekėsi laikytis trijų nuostatų kiekvienam siekiui?
- Taip pat galima iš eilės per susitikimus skirti didesnę dėmesį kiekvienam siekiui, remiantis klausimynu, parengtu atsakingosios poros arba dvasios patarėjo; visi keliai, kaip vesti pasidalijimą, yra atviri.

Pamatiniai tekstai

Kalbant apie pasidalijimo dvasią, autoriai patvirtina, kad svarbūs yra du dalykai: laikas, skirtas peržvelgti, kaip poroms sekasi laikytis trijų nuostatų, ir kitas momentas – kai maža bendruomenė palydi, peržvelgia ir paragina laikytis siekių.

Pasidalijimo dvasia

Ištvermingas atvirumas Dievo valiai

Įprotis atsiverti Dievo valiai, kurį įgyti mums pradeda siekių laikymasis, viršūnę pasiekia per pasidalijimą, visai komandai drauge ieškant, dalijantis, ištiriant ir broliškai pareikalaujant. Tokia pagalba ir tokia patirtis gali gimti tik meilės aplinkoje. Tokia meilė neplaukioja padebesiais.

Ji kreipiasi į konkrečius asmenis, įvertina jų dovanas ir suvokia ribas, nori visiškai gerbti kiekvieno jų pašaukimą. Dėl tokio reiklumo ir tokios meilės neteisiamе kito silpnybių, nepasakome to, kas būtų neatitaisoma, ir padrąsiname abejojančius. Bet tuo pačiu metu stebime, kad situacijos nebūtų žeidžiančios, atsakome laikydamiesi tiesos, padedame kitiems geriau įžvelgti. Ko negalima daryti, tai tylėti. Jei manome, kad kitų žmonių problemos numirs drauge su jais, tada atsitraukiame. Tai reiškia prarasti viltį. Krikščionis negali leisti sau laikytis tokios nuostatos. Tuo labiau komanda. Dievas mus myli dėl to, kokiais galime tapti, jei tik atsakome Jam TAIP.

Tiesos atradimas

Kad galėtume vieni kitus mylėti, reikia vieniems kitus pažinti. Kaip galime padėti, jei nepažįstame? Pasidalijimas įpareigoja susirinkusius Kristaus vardu atskleisti tiesą, paprastai, nesislepiant už apsaugos mechanizmų arba manant, kad pakanka paviršutiniško bendravimo, kuris tam tikru būdu paslepia tiesą.

Būtina mokėti komandos akivaizdoje pripažinti paklydimus, tvirtumo trūkumą, klaidas, silpnumus. Tai nereiškia atlikti išpažintį. Bet reikia, kad aptartume savo silpnumą atsižvelgdami į nuostatas, kurias prisiimti esame raginami. Tai yra skausminga ir sunku, tam

reikia drąsos ir nuolankumo.

Sakoma, kad mylime tik tai, kas gera. Bet su Dievu yra atvirkščiai: Jis padaro gerą tą, kurį myli. Turime mėginti elgtis taip pat. Kad kas kartą vis geriau save pažintume, kad galėtume priimti save paprastai ir iš širdies, kad galėtume kitiems leisti mus pažinti ir suprasti. Tiesa nėra abipusis susižavėjimas, ji nėra ir nuolatinis atsiprašinėjimas.

Gebėjimas patirti susitikimą ir bendrystę

„Per pasidalijimą neturėtų būti šaipomasi, ironizuojama, kaltinama, smerkiama ar žvelgiama abejingai. Pirmasis susitikimas, kurį patiriame per pasidalijimą, yra su Dievo meile, kuri kitokia nei mūsų meilė. Mes mylime tik tam tikromis sąlygomis. O Dievas myli besąlygiškai. Tokia meile turėtume mokytis mylėti savo komandos brolius.

*Patirti susitikimą ir atkreipti dėmesį, kad tarp komandos narių tvyrotų pusiausvyra tarp priėmimo ir reiklumo. **Reiklūs galime būti tik sau.** Bet turime raginti vieni kitus žengti į priekį pasiūlydami, paramindami, mylėdami. Prigimtis nesivysto šuoliais. Augimas irgi taip nevyksta. Tai lėtas procesas. Būna pavasarių, vasarų, pjūties laikų, žydėjimų. Patirti susitikimą ir bendrystę reiškia gyventi meile.“*

(Siekiai ir pasidalijimas – Mercedes ir Alvaro Gomes-Ferrer)

Kaukių balius

Tapti tikru turėtų būti mūsų kasdienis rūpestis...

Jums bus veiksmingai padedama, jei laikysitės komandų taisyklių. Neturėsite vien savo pastangomis stengtis tapti tikrais, jei keičiantis išvalgomis kiekvienas aiškiai ir visiškai paprastai pasisakys, ką galvoja, pripažins, ko nežino, jei paprašys atsakymo į jam iškilusį rūpestį, jei drauge su kitais apmąstys, kaip labiau gyventi tiesoje. Tampame tikresni, jei per kasmėnesinį susitikimą mūsų malda yra daugiau nei graži kalba, išreikšta iškalbingais žodžiais, tarsi būtume vieni su Dievu. Troškimas, gilusis sielos jausmas. Komandos tik tada taps vis labiau tikromis, jei kiekvienas ištikimai atliks tai, ką vadiname pasidalijimu (prisimename, kas parašyta Chartijoje: „**Kiekviena pora ganėtinai atvirai pasipasakoja, ar per praėjusį mėnesį laikėsi įpareigojimų.**“). Visiškai natūralu, kad poros, drauge laisva valia sutikusios laikytis taisyklių, pasikeičia naujienomis apie savo pastangas ir iškilusius sunkumus broliškos tarpusavio pagalbos dvasioje.

Tad kodėl šitiek porų jaučia atmetimą pasidalijimui? Gal yra įpratusios pasirodyti, atlikti vaidmenį, puoselėti reputaciją?

„Mes tiek svarbos teikiame pasidalijimui būtent todėl, kad, be kitų dalykų, tai yra puikiausia proga nusiplėši kaukę ir kovoti su pasaulietiniu pasipūtimu.

Kai komandos nariai stengiasi atmesti visus šiuos melus, laikytis tikro nuoširdumo, tada yra taip, kaip man rašė vienas iš jūsų: „Šventųjų bendravimas tarp krikščionių, kurie tapo skaidrūs vieni kitiems, nėra vien dogma, kuria tikime, bet patirtis, kuria gyvename.“

Tėvas Henri Caffarel

Klausimai pasidalijimui komandoje ir poroje

- Pasidalinti apie tris pasidalijimo dvasios nuostatas:
 - o ištvermingą atvirumą Dievo valiai ugdyimą,
 - o tiesos atradimą,
 - o gebėjimą patirti susitikimą ir bendrystę.
- Kaip pasidalijimas suteikia galimybę pažangai ir atsivertimui mūsų asmeniniame dvasiniame kelyje? Ar rūpinamės komandos bičiulių dvasine pažanga?
- Kokios nuostatos ir elgsenų turime laikytis komandoje ir asmeniškai, kad per susitikimą įvyktų pasidalijimas apie dvasinį gyvenimą? Kas gali mus riboti per pasidalijimą? Kokiai bendrai pastangai ragina mus pasidalijimas?
- Koks mūsų komandos požiūris į pasidalijimą? Kokie nauji būdai turėtų būti pasiūlyti ar sumanyti? Kaip?

Nuorodos:

- Dievo žodžio klausymasis, asmeninė ir sutuoktinių malda

„Taikiai sugyvenkite tarp savęs! Raginame jus, broliai: įspėkite nedrausminguosius, padrąsinkite silpnuosius, būkite kantrūs visiems! Žiūrėkite, kad kas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visuomet skatinkite daryti gera vieni kitiems ir visiems.“ (1 Tes 5, 13b–15)

- Pareiga prisėsti

Siekiai padeda mums ugdyti nuostatas, priartinančias mus prie Dievo ir kitų žmonių. Siūlome jums pareigoje prisėsti atrasti kasdienį atsivertimo vyksmą.

- Kaip tu man padedi žengti į priekį šventumo keliu? Kuriuo metu? Ką tu man atskleidi, kalbant apie Dievo troškimą kiekvienam, mūsų porai?
- Kokiu būdu mūsų poroje, mūsų šeimoje kuriame aplinką, kad tikrai gyventume tiesioje vieni su kitais?
- Kokie kasdieniai veiksmai yra bendrystės šaltinis? Kurie mus nutolina nuo kitų žmonių ar priartina prie jų (sutuoktinio, vaikų, draugų)?

- Gyvenimo taisyklė

Keliaujant tenka laikas nuo laiko sustoti, apžvelgti apylinkes, giliau įkvėpti, tada atsigavus vėl leistis į kelią. Kaip šio mėnesio gyvenimo taisyklę siūlome kiekvienam šį mėnesį suplanuoti sustojimo akimirkas, skirti laiko peržvelgti gyvenimą.

Keli patarimai: trumpai peržvelkite gyvenimą kiekvieną dieną: „Ar pasiekiau tikslą, ar suklydau?“ Arba baigiantis savaitei skirkite laiko peržvelgti viskam, kas įvyko per savaitę, ir apmąstykite savo jausmus ir savo požiūrį į tuos dalykus.

C – Komandos susitikimui

Šį mėnesį pasistenkime truputį atidžiau save stebėti. O susitikę galime švęsti kiekvienos poros kelią, draugystę ir brolišką priėmimą.

Maisto laiminimas

Viešpatie, dalindamiesi šiuo maistu, dalijamės duona ir dalijamės gyvenimu. Atnaujink mumyse meilės dvasią, primenančią: *raginkite vieni kitus kasdien* (Žyd 3, 13).

Dievo žodžio klausymasis

Malda susitikimui

Iš laiško Kolosiečiams 3, 12–14

„Taigi jūs, Dievo išrinktieji, šventieji ir numylėtiniai, apsivilkite nuoširdžiu gailestingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu. Būkite vieni kitiems pakantūs ir atleiskite vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą. Kaip Viešpats jums atleido, taip ir jūs atleiskite. Viršum viso šito tebūna meilė, kuri yra tobulumo raištis.“

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

DRAUGE GILINAME SAVO TIKĖJIMĄ

„Apaštalai prašė: „Sustiprink mūsų tikėjimą“. O Viešpats atsakė: „Jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdėlį ir įsakytumėte šitam šilkmėdžiui: 'Išsirauk ir pasisodink jūroje', – tai jis paklausytų jūsų.“ (Lk 17, 5–6)

A – Tikslas

Artintis prie Dievo ir vienytis su visais komandos nariais per Dievo žodžio ir temos studijavimą.

Skatinti poros pokalbius dvasinėmis temomis.

Burti komandą, stiprinant draugystės ryšius tarp porų, dalijantis studijuojant temą kilusiomis mintimis ir pasipasakojant apie praktinės užduoties atlikimą.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis

Komandos poros šį mėnesį suderina susitikti po dvi, kad aptartų studijų temą ir siūlomus klausimus. Jos pasidalins apmąstymais, kilusiais perskaičius atraminį tekstą.

Studijų tema ir apmąstymas

- Kam reikia studijų temos

Nėra krikščioniško gyvenimo be gyvo tikėjimo. Gyvo ir augančio tikėjimo nėra be apmąstymo. Pats tikėjimas reikalauja apmąstyti tai, kuo tikime. Studijuodami temą ugdome tikėjimo supratimą ir evangelizuojame savo gyvenimą. Kai pripažįstame šį poreikį, įveikiame daug kliūčių, kaip antai, laiko trūkumas, įpročio skaityti ar rašyti nebuvimas. Daugybė krikščionių porų turi miglotą ir paviršutinišką suvokimą apie Dievo mintį ir Bažnyčios mokymą apie santuoką, meilę, šeimą, tėvystę bei ugdymą. Dėl tokių menkų ir padrikų žinių šios poros rodo mažai religinio gyvybingumo ir skleidžia menkai šviesos.

Dievo Motinos komandų poros nori veikti, nes žino, kad krikščionių porai būtina stiprinti ir gilinti religinį išmanymą, kad savo gyvenimą gyventų ir kreiptų pagal Kristaus reikalavimus. Kas mėnesį studijuojama tema padeda mums pakeisti vidinį požiūrį. Užduokime sau tokį klausimą: ar mūsų požiūris į žmones ir įvykius yra grįstas Evangelija?

Temos studijavimas turi atspindėti krikščioniškąją porų patirtį ir išreikšti jų pastangą savo asmeninį, santuokinį, komandos ir bažnytinį gyvenimą nušviesti Evangelijos ir Bažnyčios magisteriumo šviesa. Tai skatina juose požiūrio pasikeitimą ir brandina tikėjimą.

Tai neturėtų apsiriboti paprastu nuomonių pasikeitimu, bet turi perkeisti kiekvieno nario ir dvasios patarėjo gyvenimą. „Protinga širdis įgyja žinojimo, o išmintingųjų ausis jo budriai ieško.“ (Pat 18, 15)

- Studijų temos parinkimas

Be temos, siūlomos Dievo Motinos komandų judėjimo, kiekviena komanda gali pasirinkti kitus dokumentus, atsižvelgiant į Dievo Motinos komandų charizmą. Svarbu prisiminti, kad visi dokumentai, pasirinkti metams, turi pasitarnauti tikėjimo auginimui ir gilinimui. Kad ir

kokia būtų tema, vienas klausimas, kuris dažnai net garsiai neišsakomas, turėtų kreipti mūsų apmąstymus: ką mums sako Kristus vienu ar kitu klausimu? Ruošiantis pasidalijimui tam tikromis temomis vedančiai porai arba dvasios patarėjui gali tecti parengti klausimyną.

- Pasiruošimas poroje

Pasidalijimai per komandos susitikimą duoda vaisių tiek, kiek jiems pasiruošiama. Sutuoktiniai turėtų drauge studijuoti temą ir atsiųsti užrašytus savo apmąstymus vedančiai porai arba atsakingajai porai, taip prisidėdami prie paruošiamojo susitikimo. Porų atsakymai, paruošti raštu, suteikia medžiagos paruošti diskusijai per komandos susitikimą. Taip galima atskleisti, kas buvo ne taip suprasta skaitant temą ar išryškinti kokį nors klausimą, kurį turėtų išaiškinti dvasios patarėjas, remdamasis Bažnyčios mokymu.

Per pasiruošimą abu sutuoktiniai perskaito temą, atskirai ją apmąsto, tada pasidalija su sutuoktiniu apmąstymais ir išpūdžiais. Tada pora raštu išdėsto savo apmąstymų apibendrinimą. Vienas iš temos ruošimo tikslų yra skatinti pasidalijimus poroje. Tai ne visada yra lengva, nes tam reikia atsiverti kitam. Ir taip pat reikia priimti nuomonių skirtumus. Jei pasidalijimas yra gilus ir tikras, sutuoktiniams lengva paruošti bendrą atsakymą. Ruoštis temai poroje yra pamatinis santuokinės Komandų pedagogikos elementas – stiprinti poros gebėjimą dalintis, bendrauti, gilina abipusį pažinimą giliausiais tikėjimo klausimais ar dėl įsitikinimų. Taip pat tai galimybė peržvelgti praėjusius įvykius iš šiandienos perspektyvos.

Pasidalijimo komandoje kokybė tiesiogiai susijusi su pasidalijimo poroje kokybe.

- Diskusija per susitikimą

Per komandos susitikimą diskusiją moderuoja vedančioji pora. Ji turėtų trumpai priminti, kas buvo nuspręsta per praėjusį susitikimą, taip pat turėtų stebėti, kad per diskusiją visi turėtų galimybę pasisakyti, kad nebūtų pertraukinėjama ar nevyktų pašaliniai pokalbiai. Taip pat prižiūrėti, kad diskusijos nenukryptų nuo temos.

Dvasios patarėjas atsako į klausimus, susijusius su doktrina. Jis gali nukreipti diskusiją į praktinius porų gyvenimo klausimus. Pabaigoje jis pabrėžia svarbiausius dalykus ir paaiškina neaiškius dalykus, remdamasis doktrina.

Atraminis tekstas

„Ar manote, kad dar yra ko išmokti, ar esate tokie krikščionys, kurie, šiek tiek sužinoję apie santuokos didybę, įsivaizduoja apie šį didį sakramentą jau išmanantys viską? Ar alkstate šviesos? Dvasinė anoreksija yra pernelyg dažna krikščionių liga. Jie nealksta. Dvasinė sveikata atpažįstama iš to, kad jaučiamas Dievo, Jo minties, Jo žodžio pažinimo alkis. Ar su tokia atradimo dvasia studijuojate mėnesio temą? Ar žinote, kad jūsų dvasios patarėjas nėra vien Kristaus sakramentų dalintojas, bet ir Dievo žodžio skleidėjas? Ar pakankamai kreipiatės į jį per susitikimą? Sąžiningai pasvarstykite: nėra krikščioniško gyvybingumo be gyvo tikėjimo, be paliovos atgaivinamo naujų atradimų.“

„Jei komandoms nepavyksta jums parodyti Dievo pažinimo skonio ir sukelti tam apetito, jei darbas su studijų tema per kelis mėnesius ar kelerius metus neišugdė įpročio studijuoti religiją, vadinasi, komandų buvimas neturi prasmės. Žmogus sukurtas pažinti Dievą, Jį mylėti ir Jam tarnauti. Jei nepažįstama Jo gyvu ir nuolatos atnaujinamu pažinimu,

neapsigaukime – toks žmogus nei Jo iš tiesų mylės, nei Jam tarnaus.“

Tėvas Henri Caffarel

„Pokalbiai, kurie vyksta ne Dievo akivaizdoje, gali pavirsti lėkštais plepalais. Idėjos plinta kaip gandai, o širdys atsisako atsiverti tiesoms, kurios kviečia permainingoms. Komandų nariai ryžtasi būti visiškai lojalūs: kiekviena suvokta tiesa turi tapti žmogaus gyvenimo dalimi.“

DMK Chartija

Klausimai pasidalijimui poroje ir komandoje

- Kokią svarbą teikiame temos pasiruošimui poroje? Kokius vaisius iš to gauname? Kokie sunkumai išskyla?
- Kokia yra pasirėngimo ir pasikeitimo požiūriais kokybė mūsų komandoje, ko trūksta, ką reikia pagerinti?
- Pasidalinkime, kokiais studijų temos pasirinkimais džiaugiamės ir kam reikalinga studijų tema.
- Kiek laisvo laiko skiriame viskam, kad galėtų praturtinti mūsų dvasinį gyvenimą (tekstų, Dievo Motinos komandų laiško, knygų, apžvalgų skaitymas, laidų ar filmų peržiūra, vėliau juos aptariant)? Ar rūpinamės pasidalinti tuo, kas dar, be temos, maitina mūsų tikėjimą?

Nuorodos:

- Dievo žodžio klausymasis, asmeninė ir sutuoktinių malda

Evangelija pagal Joną

20, 24–29

Vieno iš dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo su jais, kai Jėzus buvo atėjęs. Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu jo šono – netikėsiu“.

Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ Paskui kreipėsi į Tomą: „Įleisk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; jau nebebūk netikintis – būk tikintis“. Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas“! Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“

- Pareiga prisėsti
- Kaip pagerėjo mano bendravimas su sutuoktiniu ruošimosi temai dėka? Jei ne, kokių sunkumų patiriame ruošdamiesi temai? Ką galėtume padaryti, kad tuos sunkumus įveiktume?
- Jei turime polinkį atidėlioti temos studijavimą ar neteikti jam deramos reikšmės, ko galėtume imtis, kad įveiktume šiuos trukdžius? Kaip mums čia galėtų padėti komanda?
- Gyvenimo taisyklė

Šį mėnesį stenkimės pagilinti savo tikėjimą suradę straipsnį apie Bažnyčią ar komandas, ar dvasinį straipsnį, kurie galėtų būti įdomūs komandai. Atsineškime į susitikimą ir pasidalinkime su komandos nariais.

C – Komandos susitikimui

Dievo Motinos komandų chartijoje skaitome: „Be abejo, komandos gali organizuoti papildomus susitikimus, skirtus tiek pasikeisti požiūriais, tiek paprasčiausiai draugystei pagilinti.“

Maisto laiminimas

Gerumo Dieve, mūsų Tėve, dėkojame Tau už Tavo palaiminimus. Kai susirenkame valgyti šio maisto, prašome, kad mums netrūktų maisto gilinti savo tikėjimui ir gyventi pagal Tavo žodį. Amen.

Dievo žodžio klausymasis

Malda susitikimui

Evangelija pagal Luką

17, 11–19

Keliaujant į Jeruzalę, teko Jėzui eiti tarp Samarijos ir Galilėjos. Įeinantį į vieną kaimą, jį pasitiko dešimt raupsuotų vyrų. Jie sustojo atstu ir garsiai šaukė: „Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!“ Pažvelgęs į juos, Jėzus pasakė: „Eikite, pasirodykite kunigams!“ Ir beeidami jie pasveiko. Vienas iš jų, pamatęs, kad išgijo, sugrįžo atgal, balsu šlovindamas Dievą. Jis dėkodamas parpuolė Jėzui po kojų. Tai buvo samarietis. Jėzus paklausė: „Argi ne dešimtis pasveiko? Kur dar devyni? Niekas nepanorėjo sugrįžti ir atiduoti Dievui garbę, kaip tik šitas svetimtautis!“ Ir tarė jam: „Kelkis, eik! Tavo tikėjimas išgelbėjo tave.“

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

KOMANDOS GYVENIMAS

„Visi įtikėjusieji buvo vienos širdies ir vienos sielos. Ką turėjo, nė vienas nevadino savo nuosavybe, nes jiems visa buvo bendra. Apaštalai su didžia galybe liudijo apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą, ir juos lydėjo malonės gausa.“ (Apd 4, 32–33)

A – Tikslas

Stiprios ir reguliarios asmeninės maldos, pasidalijimo ir tarpusavio pagalbos patirtys tarp suuoaktinių ir porų, kaip galimybė keliauti Viešpaties link ir liudyti apie Jį savo gyvenimu.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis

Imdami pavyzdžiu pirmąsias krikščionių bendruomenes, kuriose visi buvo „vienos širdies ir vienos sielos“, stenkimės šį mėnesį rasti daugiau galimybių susitikti pasimelsti, pabūti drauge, draugiškiems susitikimams pagal kiekvienos poros galimybes.

Studijų tema ir apmąstymas

Kad ir koks būtų komandos susitikimas, jo nepakanka, jei jis apsiriboja tik tomis susitikimo valandomis. Greitai viskas užsimiršta. Ir taip nekeičiamas gyvenimo būdas. Vieno susitikimo nepakanka motyvuoti gyventi pagal tikėjimą. Reikia, kad susitikimo dvasia išliktų bėgant laikui, per mėnesį, kad kiekviena pora ir pati komanda, visi kartu, būtų tikras meilės ženklas, pasaulio perkeitimo įrankis. Jei visą mėnesį gyvensime laikydamiesi tokios misionieriškos dvasios, komandos susitikimas taps tikra švente.

Kuo dažniau susitinkame, tuo labiau patiriame bendrystės dvasią. Pasidalinsime su jumis ilgo stebėjimo išvada: nė viena komanda negyvuoja be dažnų narių jos susitikimų. Galime patvirtinti, kad komandos gyvenimas yra nuolatinės formacijos priemonė, duota tam, kad per kiekvieną susirinkimą ar susitikimą būtume paraginti sustoti ir apmąstyti savo priklausymą judėjimui. Tokiomis akimirkomis vėl grįžtame į kelią ir atnaujiname savo atvirumą tam, ką mums gali pasiūlyti Dievo Motinos komandos.

Tokiomis aplinkybėmis taip pat yra labai svarbu galėti pasikliauti kunigo – dvasios patarėjo buvimu, kurio funkcija – parodyti Kristų, tarnaujant Bažnyčiai mažojoje *ecclesia*. Komandų poros puoselėja artimą ir brolišką santykį su savo dvasios patarėju. Nes juk šių dviejų sakramentų – Šventimų ir Santuokos – siekiamybė yra kito žmogaus išganymas per tarnystę. Taip dvasios patarėjai, atsižvelgiant į jų galimybes, yra raginami dalyvauti komandos gyvenime. Komandų poros, kurios tiek daug gauna iš savo dvasios patarėjų, yra kviečiamos daugiau melstis už juos ir jų tarnystę, dėl Dievo garbės ir Bažnyčios gėrio.

Neįmanoma gyventi komandoje be aiškaus nusistatyto tikslo suvokimo. Patirtis rodo, kad būtina dažnai jį prisiminti. Juk daugybėje žmonių susivienijimų telikęs išorinis spindesys, nes dvasios ten nebėra. Ir tam išoriniam spindesiui teikiama vis didesnė svarba.

Mes turime būti „vienos širdies ir vienos sielos“, kaip rašoma Apaštalų darbuose. Kad taip būtų, turime rūpintis vieni kitais ir iš tiesų gyventi solidariai ir broliškai. Taip mūsų komanda taps tikra krikščioniškų porų bendruomene, Dievo meilės liudytojais.

Kad tai taptų įmanoma, komandos gyvenimas negali apsiriboti vien kasmėnesiniu susitikimu. Yra daug daugiau būdų įpūsti bendruomenės liepsnai. Tai priklauso nuo kiekvienos komandos kūrybiškumo ir iniciatyvos, kaip antai, malda vienijantis su kitais komandos nariais ir jų intencijomis, per mėnesį teikiama tarpusavio pagalba ir kitos iniciatyvos. Niekada neturėtume pamiršti, kad komandą sudaro asmenys su savo ribotumais ir savu gebėjimu kurti santykį. Kūrybiškas bendravimas tarp susitikimų prisideda kuriant ir stiprinant ryšį tarp porų. Kadangi aplinka ne tokia įpareigojanti, kitokia nei per kasmėnesinį susitikimą, pokalbiai vyksta laisviau. Jų reikia, kad tarp komandos narių sužydėtų tikra žmogiška ir dvasinė brolystė. Žinoma, visi vieni kitus pažįsta, bet kitokioje aplinkoje atsiskleidžiama natūraliau. Tokios akimirkos sustiprina bendruomenę ir dėl to kasmėnesinio susitikimo pasidalijimas tampa turtingesnis.

Atsakingoji pora, kasmet renkama komandos narių, prižiūri, kad visi aktyviai dalyvautų bendruomeniniame gyvenime, kad tarpusavio pagalba būtų veiksminga, kad kiekvienas jaustųsi iš tiesų pripažintas, mylimas ir priimtas komandos bendruomenės. Pasak Madeleine Delbrel, ši atsakomybė, tikra tiesa, ypač priskiriama atsakingiems asmenims. Bet nė vienas atsakingasis negalėtų jos prisiimti, jei pirmiausia nebūtų brolystės jausmo. Ir tas jausmas turi būti konkretus ir reiklus. Tarpusavio priklausomybė, siejanti brolijos narius, tarp jų kuria abipusį paklusnumą. Kiekvienas turi manyti, kad jam yra patikėti visi kiti. Ir visi turi suvokti, kad jiems yra patikėtas kiekvienas. Atsakingoji pora ypatingai rūpinasi kiekvieno nario dvasiniu keliu, bendraudama su ryšio pora.

Paskaitykime Dievo Motinos komandų chartiją: *Svarbu, kad komandos šeimų vaikai turėtų naudoti iš gilios draugystės, kuri yra būdinga Dievo Motinos komandoms, ir jaustųsi susiję su komanda kaip su didele šeima.*

Tarpusavio pagalbos praktika yra vienas iš atraminių stulpų, į kurių remiasi Dievo Motinos komandos. Kai poros po truputį vis labiau dalijasi dvasios turtais, jos turi jaustis raginamos taip pat elgtis ir su materialiomis gėrybėmis.

Ipjaleso (Kolumbija) vyskupas Gustavo Martinez Froid'as patvirtina: *Jėzus Kristus nori, kad Jo Bažnyčia gyventų kaip kūnas, kurio visi nariai yra glaudžiai susiję ir kiekvienas atlieka jam tinkamą funkciją. Taip Bažnyčia bus tikras bendrystės ženklas pasaulyje. Bažnyčia-bendruomenė turi atsiskleisti ir kaip Bažnyčia-vienybė – vieninga, remdamasi tikėjimu, vykdanči nuostabią misiją skelbti Jėzų Kristų ir perkeisti pasaulį pagal Evangelijos reikalavimus.*

Visi esame atsakingi pasirūpinti savo šeimos poreikiais. Dievo Motinos komandos užima mūsų gyvenime labai svarbią vietą. Tad taip pat esame atsakingi padėti savo judėjimui ir pasirūpinti jo poreikiais. Kalbame ne tik apie finansinę išraišką, bet taip pat apie atsakomybių judėjime prisiėmimą ir laiko tam skyrimą. Visi tarnaujame judėjimui ir už komandos susitikimo ribų.

Jeigu suvokiame, kad priklausome Dievo Motinos komandoms, kad aktyviai jose dalyvaujame, kad jos yra mūsų šeima ir turi ypatingą misiją, tada turime ir suprasti, kad joms reikia mūsų dvasinės paramos, bet lygiai taip pat ir finansinės.

Atraminiai tekstai

„Nepanašu, kad rūpintumėtės KURTI savo komandos gyvenimą“, - teigė vieny rekolekcijų pamokslininkas. Girdžiu, ką sakote: „O kas kaltas? Turime chartiją, nurodančią kelią, turime studijų temas, asmeninės maldos temas – ką dar lieka kurti?“ Reikia be paliovos vis permąstyti ir perkurti visą komandos gyvenimą, jei norime, kad komanda būtų gyvybinga, išskirtinė, kad tai būtų originali komanda, jei norime, kad ir visas judėjimas žengtų į priekį.

Henri Caffarel

„Kai kalbame apie bendruomenę, niekas nėra nei lengva, nei švelnu. Bendruomenė yra sąjunga asmenų, neslepiančių nei džiaugsmo, nei liūdesio, atvirų širdimi, parodančių juos visiems. Bendruomenėje sakome: „Gyvenimas kupinas sėkmių ir nesėkmių, džiaugsmo ir liūdesio, pakilimų ir nuopolių, bet neturime viso to patirti vieni. Norime drauge gerti iš taurės ir taip švęsti faktą, kad mūsų asmeninių gyvenimų žaizdos, galinčios atrodyti nepakeliamos, jei kenčiamos vienumoje, tampa pagydomo šaltiniais, kai juos išgyvename kaip bendrų rūpesčių dalį.

Bendruomenė yra tarsi didžiulė mozaika. Mažos paskiros dalelės atrodo nesvarbios. (...) Su pabirais akmenukais labai daug ko nenuveiksime, nebent pačiupinę aptarsime jų grožį ir vertę. Bet kai visi šie akmenukai sudedami į didelę mozaiką, vaizduojančią Kristaus veidą, kas gi ginčytųsi dėl kiekvieno iš jų svarbos? Jei trūktų bent vieno, net vaizduojančio smulkiausių bruoželių, veidas būtų neišbaigtas. Drauge mozaikoje kiekvienas akmenukas yra būtinas ir vienodai prisideda prie Dievo šlovės. Tai ir yra bendruomenė, vienovė mažyčių dalelių, kurios susivienijusios rodo pasauliui Dievo veidą.“

(Ar gersite šią taurę? Henri J. M. Nouwen)

Komandos gyvenimo smukimą lemti faktas, kad nenorima pripažinti abipusės meilės reikalavimų (...). Reikia drauge vis gilinti didžiųjų broliškos meilės įstatymų suvokimą ir juos taikyti, jei norime, kad brolystė komandoje išliktų ir vis stiprėtų. Norėčiau, kad gerai atsimintumėte: Dievo Motinos komanda nėra vien tik porų grupė, kur laikomasi broliškos meilės, bet pirmiausia – tai vieta, kur žmonės susipažįsta su broliška meile. Ir ta pažintis tikrai nelengva. Mokomės pažinti save, kalbėdamiesi su kitais: tai, ką sužinome apie save ne visada yra malonu. (...) Tik komandoje susipažįstame su broliškos meilės reiklumu, tampame pajėgūs gyventi pagal ją ir už komandos ribų, su vis didėjančiu tobulumu.

„... visos kasmėnesinio susitikimo akimirkos ir visos veiklos yra nukreiptos broliškos tarpusavio pagalbos kryptimi... bet, kaip gerai žinote, tokia tarpusavio pagalba neapsiriboja ką tik aptartomis priemonėmis. Ji taikoma atsižvelgiant į mūsų komandos brolių poreikius. Visi pažįstame porų, sulaukusiu materialinės ar moralinės pagalbos.“

(Krikščionių poros misija – Henri Caffarel)

Klausimai pasidalijimui poroje ir komandoje

- Kokius tikslus turime išsikėlę savo komandos gyvenimui? Kas mums padeda ar kaip tik trukdo gyventi tokį komandos gyvenimą, kokį siūlo judėjimas? Kaip komandos gyvenimui vis įkvėpti naujumo? Ką reikėtų vystyti?
- Kokia vieta tenka mūsų dvasios patarėjui?

- Tėvas Kafarelis sakydavo, kad komanda – vieta, kur žmonės mokosi gyventi broliška meile – kokią prasmę suteikiame broliškai meilei?
- Susidūrę su kvietimu prisiimti atsakomybę judėjime (komandos, sektoriaus atsakingoji pora, ryšio pora, pilotavimo šeima ir t. t.), kaip į tai atsiliepiame? Kokia yra gilioji ir dvasinė šių kvietimų reikšmė?

Nuorodos:

- Dievo žodžio klausymasis, asmeninė ir sutuoktinių malda

Ir tą šlovę, kurią esi man suteikęs, aš perdaviau jiems, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena: aš juose ir tu manyje, kad jie pasiektų tobulą vienybę ir pasaulis pažintų, jog tu esi mane siuntęs ir juos myli taip, kaip mane mylėjai. (Jn 17, 22–23)

- Pareiga prisėsti

Mūsų dalyvavimo komandos gyvenime kokybė priklauso nuo to, kiek derame su Dievo Motinos komandų judėjimu, jo charizma ir dvasia. Kiek mums tinka šis teiginys:

Gerai pažindamos krikščioniško gyvenimo sunkumus, suvokdamos savo silpnybes ir savo pastangų nepakankamumą, šios poros pasitiki parama tų, kurie siekia to paties idealo ir įsipareigoja suformuoti „komandą“.

(Dievo Motinos komandų chartija)

Ar esame autentiški, tikri, solidarūs? Ką turėtume pagerinti?

- Gyvenimo taisyklė

Remiantis pareigoje prisėsti pateiktais pasiūlymais, šį mėnesį stengtis pasiekti dviese nusistatytus tikslus.

C – Komandos susitikimui

Šį mėnesį stengiamės suaktyvinti komandos gyvenimą susitikdami su kitomis poromis: pasimelsti, pasidalinti, kad taptume artimesni. Per susitikimą pasistenkime pasakyti, kaip ši patirtis padėjo tapti solidesniems, labiau susidraugauti, kad mūsų komanda taptų panašesnė į tikrą krikščionišką bendruomenę.

Maisto laiminimas

Viešpatie Jėzau, dėkojame Tau už šį maistą, kuris pastiprina mūsų kūną, ir už Tavo meilę, padarančią mus bendruomene, susirinkusią Tavo vardu.

Dievo žodžio klausymasis

Malda per susitikimą

Psalmė

132 (133)

Štai kaip gera ir kaip malonu,
kur žmonės gyvena vienybėje!
Tai lyg brangus aliejus ant galvos,
varvantis į barzdą – Aarono barzdą,
kol nuteka ant apykaklės jo apdaro.
Tai lyg Hermoną gaivinanti rasa,
kuri krinta ant Ziono kalnų,
nes čia VIEŠPATS teikia savo palaiminimą –
amžinąjį gyvenimą.

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

APŽVALGINIS SUSITIKIMAS

Paskutinis komandos susitikimas – apžvalginis. Jis leidžia komandai atvirai apmąstyti ir peržvelgti komandos gyvenimą krikščioniška dvasia. Komanda pasižiūri, kokią pažangą padarė per praėjusius metus ir pasiruošia kitiems metams.

(Gairės Dievo Motinos komandoms)

A – Tikslas

Komandoje rimtai ir ramiai peržvelgti besibaigiančius metus, remiantis konkrečiomis judėjimo nariams teikiamomis rekomendacijomis. Kaip galima spręsti jau iš pavadinimo, iškeliami kiekvienos poros, o ypač komandos, gyvenimo aspektai, kuriuos reikia pastiprinti, pratęsti ar pataisyti, nelygu atvejais.

B – Mėnesio darbai

Praktinė užduotis

Bet kokia žmogiška veikla parodo, kad nuolatinis įsivertinimas yra būtinas, jei norima žengti į priekį. Visos įmonės skiria laiko įvertinimui, peržvalgai. Reikia skirti laiko išnagrinėti situacijai atsižvelgiant į siūlomas kryptis, pasiektus tikslus, panaudotas priemones ir strategijas, prisiimtas atsakomybes, nusistatytas datas. Tai, kas įprasta įmonėms, taip pat siūloma ir judėjime, kad kiekviena komanda išmoktų įvertinti nueitą kelią ir planuoti ateitį.

Poros parengiamąjį darbą gali atlikti pagal klasikinį modelį **matyti – vertinti – veikti**. Apžvalginiam susitikimui, kai kalbama apie komandos gyvenimą, jį galima paversti į **klausytis – vertinti – atsakyti**.

Šį mėnesį kiekviena pora skirs laiko tikrai gyvenimo peržvalgai Dievo akivaizdoje, atsižvelgiant į Dievo Motinos komandų reikalavimus. Tai bus sutuoktinių pokalbio tema. Viešpaties akivaizdoje, Jo žodžio šviesoje jie nukreips tikėjimo bei vilties žvilgsnį į savo gyvenimą, savo įsipareigojimus ir atsakymus. Ši peržvalga, be abejo, įkvėps nusistatyti naujas konkrečias gyvenimo taisykles.

Pirmiausia – **matyti**. Tai reiškia atidžiai peržiūrėti savo gyvenimą. Nekalbame apie tiesiog atsakymą į tam tikrus klausimus, bet apie gyvenimo peržvalgą. Dėl to šis žvilgsnis turi būti visiškai nuoširdus.

Antra – **vertinti**. Tai reiškia peržvelgti savo gyvenimą Evangelijos šviesoje. Ne ieškoti kalčių ar klaidų, ar kaltinti vieniems kitus. Dievo žodžio šviesoje galime aiškiau suvokti kontrastą tarp siūlomo krikščioniško gyvenimo būdo ir savos padėties.

Trečia – **veikti**. Tai natūrali seka, kai suvokiame, kad mūsų gyvenime yra gerintinų dalykų. Tai, ką pamatėme, ką išsiaiškinome Dievo akivaizdoje, dabar ragina daryti pažangą.

Svarbu, kad kiekviena pora galėtų apmąstyti skirtingus gyvenimo peržvalgos aspektus ir Dievo Motinos komandose priiimtus įsipareigojimus. Šis įvertinimas suteiks porai galimybę giliai pasikalbėti, tam galbūt reikės kelių susitikimų per mėnesį. Šie klausimai gali padėti sutuoktinių pokalbiui:

Apie porą:

Kada iš tiesų stengėmės suprasti, kokia yra Dievo valia mūsų porai?

Kaip patyrėme savo tikėjimo pagilinimą susijusį su:

- mūsų dalyvavimu sekmadienio Mišiose,
- mūsų pastangomis gilintis į Bažnyčios mokymą,
- mūsų gyvenimu parapijos arba vyskupijos bendruomenėje,
- mūsų krikščioniško gyvenimo liudijimu namie (vaikams),
- mūsų pasirengimu dalyvauti Bažnyčios misijoje.

Kaip sekėsi laikytis siekių?

- Dievo žodžio klausymasis
- Asmeninė malda
- Sutuoktinių malda
- Pareiga prisėsti
- Gyvenimo taisyklė
- Rekolekcijos.

Kaip paprastai ruošiamės komandos susitikimui?

Ar studijų temai prieš susitikimą ruošiamės poroje?

Apie komandą:

Komandos susitikimas:

- punctualumas,
- dalyvavimas visose susitikimo dalyse:
 - o malda,
 - o bendrasis pasidalijimas,
 - o pasidalijimas siekiais,
 - o pasikeitimas įžvalgomis studijų tema.

Komandos gyvenimas:

- tarpusavio dvasinė ir materialinė pagalba,
- misija ir įsipareigojimas,
- įvairios atsakomybės,
- draugiški susitikimai,
- malda už komandas,
- dvasios patarėjas.

Apie judėjimą

- dalyvavimas regiono arba sektoriaus veiklose ir/arba susitikimuose,
- rūpestis žinoti judėjimo naujienas – per Komandų laišką, straipsnius, apžvalgas ir internetą,
- atvirumas priimti atsakomybes Dievo Motinos komandose,
- atsakomybė, susijusi su finansiniu indėliu,
- komandų bendrystė (*Magnificat*).

Atraminiai tekstai

„(...) neturiu čia intencijos jums pasiūlyti išsamų sąžinės patikrinimą: ar šeimoje, parapijoje, darbe, šalyje, Bažnyčioje – esu parazitas, ar šaunus tarnas? Man neatrodo rimta paviršutiniškai imtis atsakyti į tokį rimtą klausimą. Daug kukliau raginu kiekvieną porą paklausti savęs: kodėl įstojau į Dievo Motinos komandas? Imti ar duoti?

Po to kreipiuosi į kiekvieną komandą: kodėl įsijungėte į judėjimą? Ar tik tam, kad gautumėte jau paruoštas temas darbui, naujienlaiškį, ar kad pasinaudotumėte kitų žmonių patirtimi? Tokiu atveju nesate jums tinkamoje vietoje.

(...) Bet jei man atsakysite taip: „Norime dalyvauti didžiulėje Dievo Motinos komandų užsibrėžtoje misijoje, norime savo šeimose įkurti Dievo karalystę, dirbti, kad šiuolaikiniame pasaulyje išsisknytų šventumas ir jis neliktų tik tvirtų Kristaus apaštalų privilegija“, - vadinasi, laikotės savo dvasingumo linijos ir jūsų komanda bus naudinga visiems. (...) Persmelkti komandų dvasios nebeturėsite sunkumų priimti siūlomos disciplinos. Jūsų reakcija nebebus tokia: „Ši taisyklė man nepatinka, aš nesutinku!“, bet: „Kadangi šis įsipareigojimas naudingas judėjimui, aš su tuo sutinku!“

(Tėvas Henri Caffarel – Meilė ir malonė)

„Negalime į judėjimą žvelgti kaip nuomininkas į šeimaininką ar darbuotojas į darbdavį. Turime jaustis kaip viso ko nariai, už viską atsakingi, su visais solidarūs. Niekada neturime atsiriboti, nesvarbu, ar judėjimas menksta, ar juda į priekį.

Gyvas judėjimas yra toks judėjimas, kuris kuriamas kas dieną, kiekvieno iš jo narių veikimo dėka. Kiekvienas šiame kūrimo darbe prisiima jam tinkančią atsakomybę, atsizvelgiant į kiekvieno ypatingas nuostatas, išteklius, laiką, dosnumą...

Judėjimas menksta ir išnyksta, jei jo nariai atmeta kūrėjų mąstyseną ir laikosi nuomininkų nuostatos!

Ar jūs, visi Dievo Motinos komandų judėjimo nariai, prisidedate prie judėjimo kūrimo? Raginu užduoti sau šį klausimą.“

(Tėvas Henri Caffarel – Kūrėjai ar nuomininkai?)

Klausimai pasidalijimui komandoje

Per susitikimą galima pasidalinti, ką kiekviena pora išskyrė svarbiausia savo peržvalgoje. Šitaip pagilinsime savo rūpestį dėl kiekvieno nario, kiekvienos poros ir komandos dvasinio tobulėjimo.

Remiantis peržvalgos modeliu **matyti – vertinti – veikti** (kiekvienos poros per mėnesį atlikta gyvenimo peržvalga) komanda išklauso savo narių, atkreipia dėmesį, kur reikia, ir atsiliepia priimdama būtinus sprendimus, kad pagerėtų visos komandos kelionė ateinančiais metais.

Nuorodos:

- Dievo žodžio klausymasis, asmeninė ir sutuoktinių malda

Iš pirmo laiško Korintiečiams

12, 4–12, 24b–27

Esama skirtingų malonės dovanų, tačiau ta pati Dvasia. Esama skirtingų tarnysčių, tačiau tas pats Viešpats. Ir esama skirtingų darbų, tačiau tas pats Dievas, kuris visa veikia visur kur. Kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui. Antai vienam Dvasia suteikia išminties žodį, kitam ta pati Dvasia – pažinimą, kitam – tikėjimą toje pačioje Dvasioje, kitam – gydymo dovaną toje vienoje Dvasioje, kitam – stebuklingus darbus, kitam – pranašavimą, kitam – dvasių atpažinimą, kitam – įvairių kalbų dovaną, kitam – kalbų aiškinimą. Ir visa tai veikia ta pati Dvasia, kuri dalija kiekvienam atskirai, kaip jai patinka. Kaip vienas kūnas turi daug narių, o visi nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus.

Taigi, tvarkydamas kūną, Dievas skyrė daugiau pagarbos tiems nariams, kurie jos stokojo, kad kūne nebūtų susiskaldymo ir patys nariai rūpintųsi vieni kitais. Todėl jei kenčia vienas narys, su juo kenčia ir visi nariai. Jei kuris narys pagerbiamas, su juo džiaugiasi visi nariai. Jūs esate Kristaus kūnas ir atskiri jo nariai.

- Pareiga prisėsti

Pareigą prisėsti pradėkite klausydamiesi Dievo žodžio, tada drauge pasimelskite.

Po trumpos tylos pradėkite pokalbį, remdamiesi šiais klausimais:

- Kokios galimybės žengti į priekį, keisti gyvenimą, atsiversti pasitaikė per šiuos metus? Ir kokiomis galimybėmis nepasinaudojote?
- Kokie yra patys svarbiausi jūsų suvokti pokyčiai?

Gyvenimo taisyklė

Remdamiesi per pareigą prisėsti nuveiktu darbu, pasiūlykite tikslus ateinantiems metams.

C – Komandos susitikimui

Atsižvelgiant į tai, kad šis susitikimas yra išskirtinis, ir tikimybę, kad jis užsitęs ilgiau nei įprasta, svarbu, kad komanda, ypač atsakingoji pora ir dvasios patarėjas, numatytų jo eigą ir klausimus.

Maisto laiminimas

Viešpatie mūsų Tėve, tu teiki mums viską, ko mums reikia mūsų Dvasiai ir kūnui. Dėkojame Tau už šį maistą, kuriuo dalinsimės su broliais kaip brolystės ženklui. Dėkojame už tuos, kurie jį paruošė. Meldžiame, Viešpatie, kad šis susitikimas duotų vaisių. Kad savo gyvenime visada būtume pasirengę patarnauti savo broliams ir vykdyti Tavąją valią. Amen.

Dievo žodžio klausymasis

Malda susitikimui

Iš antro laiško Korintiečiams

8, 7–15

Tad, būdami visa ko pertekę – tikėjimo, žodžio, pažinimo, visokeriopo uolumo ir mūsų meilės, – pasirodykite pertekę ir dosnumo. Aš tai sakau ne liepdamas, bet norėdamas kitų uolumo mastu patikrinti ir jūsų meilės nuoširdumą. Jūs gi pažįstate mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę ir žinote, jog jis, būdamas turtingas, dėl jūsų tapo vargdieniu, kad jūs taptumėte turtingi per jo neturtą. Aš duodu patarimą, nes tai naudinga jums, kurie pernai pirmieji pradėjote ne tik veikti, bet ir trošksti. Dabar pagal išgales pabaikite tai daryti, kad kaip gyvi troškote, taip ir baigtumėte. Kai esama tikro troškimo, girtinas, kas duoda kiek gali, o ne kiek negali. Niekas nereikalauja, kad kitiems tektų lengvatos, o jums naštos, bet kad būtų lygybė. Šiuo metu jūsų perteklius tepapildo jų nepriteklių, kad vėliau jų perteklius atpildytų jūsų nepriteklių ir būtų lygybė, kaip parašyta: Kas daug surinko, neturėjo pertekliaus, o kas mažai – nekenėjo nepritekliaus.

Studijų tema ir apmąstymas – klausimai pasidalijimui

Komandoje pasidalinkime mėnesio klausimais, prieš tai juos paruošę poroje.

Apibendrinimo metas

Pasibaigus pasidalijimui, prieš baigiamąją *Magnificat* maldą, kiekvienas keliais žodžiais nusako svarbų dalyką, įsidėmėtą iš temos. Kiekvieno komandos nario žodis išklausomas iš eilės, tyloje, ir be komentarų.

Magnificat

Susitikimas baigiamas maldai Marijai, vienijantis su visomis Dievo Motinos komandų poromis.

Santrauka

Po apžvalginio susitikimo derėtų surašyti jo santrauką. Tai pasitarnaus kitų metų atsakingajai komandos porai, kad vis prisimintų per susitikimą išreikštus pageidavimus ir priimtus sprendimus. Ši santrauka taip pat perduodama ryšio porai, kad padėtų jos misijoje.

PRIEDAS

Kasmėnesinio susitikimo planas

1. VALGYMAS

Valgymas pradedamas trumpa malda.

Jis turi vykti tarpusavio pagalbos dvasioje.

Per valgymą gali vykti bendrasis pasidalijimas.

2. BENDRASIS PASIDALIJIMAS

Dalijamės savo gyvenimu.

Su kitomis poromis dalijamės savo asmeniniu, poros, šeimos, darbo gyvenimu, savo įsipareigojimais... tarpusavio pagalbos ir meilės dvasioje.

3. MALDA

- a. Įžangos malda
- b. Dievo žodžio skaitymas ir klausymasis
- c. Asmeninės maldos
- d. Intencijos.

4. DVASINIS PASIDALIJIMAS

Pasidalijimas, kaip kiekvienam sekėsi laikytis **siekių**.

Čia būtų gerai pridurti apmąstymą apie **gyvenimą komandoje ir judėjime**.

5. STUDIJŲ TEMOS APTARIMAS

Drauge giliname tikėjimą.

Studijų temai buvo pasiruošta poroje ir išsiųsta vedančiai porai prieš parengiamąjį susitikimą.

6. MAGNIFICAT IR PABAIGOS PALAIMINIMAS

SIEKIŲ PASIDALIJIMO DVASIA

SIEKIAI:

- Dievo žodžio klausymasis
- Asmeninė malda
- Sutuoktinių malda
- Pareiga prisėsti
- Gyvenimo taisyklė
- Rekolekcijos.

TRYS NUOSTATOS:

- ištvėringas Dievo valios ieškojimas,
- tiesos apie save ieškojimas,
- gebėjimas patirti susitikimą ir bendrystę.

ŠVENTOSIOS DVASIOS ŠAUKIMASIS

Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis ir įžiebk jose savo meilės ugnį.

V. Atsiųsk savo Dvasią, ir visa bus sukurta.

R. Ir atnaujinsi žemės veidą

Melskimės. Dieve, Tu tikinčiųjų širdis apšvieti Šventosios Dvasios šviesa; leisk mums tos Dvasios dėka visa, kas gera, mylėti ir jos paguoda visada džiaugtis. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

R. Amen.

MAGNIFICAT (MERGELĖS MARIJOS GIESMĖ)

*Mano siela šlovina Viešpatį,
mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,
nes jis pažvelgė į savo nuolankią tarnaitę.
Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos,
nes didžiųjų dalykų padarė man Visagalis,
ir šventas yra Jo vardas!
Jis maloningas iš kartos į kartą
tiems, kurie jį klauso.
Jis parodo savo rankos galybę
ir išsklaido išdidžios širdies žmones.
Jis numeta galiūnus nuo sostų
ir išaukština nuolankiuosius.
Alkstančius gėrybėmis apdovanoja,
turtuolius tuščiomis paleidžia.
Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui,
kad minėtų jo gailestingumą,
kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams –
Abraomui ir jo palikuonims per amžius.
Garbė Dievui – Tėvui ir Sūnui ir Šventajai Dvasiai,
kaip buvo pradžioje, dabar ir visados per amžių amžius.
Amen.*